

VEDTAGNE TEKSTER

Foreløbig udgave

P9_TA-PROV(2019)0366

Beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-lovgivningen
*****I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. april 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-lovgivningen (COM(2018)0218 – C8-0159/2018 – 2018/0106(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0218),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 16, 33, 43 og 50, artikel 53, stk. 1, og artikel 62, 91, 100, 103, 109, 114, 168, 169, 192 og 207 og artikel 325, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt artikel 31 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0159/2018),
- der henviser til udtalelser fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 16, artikel 43, stk. 2, artikel 50, artikel 53, stk. 1, artikel 91, 100 og 114, artikel 168, stk. 4, artikel 169, artikel 192, stk. 1, og artikel 325, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt artikel 31 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af den svenske Riksdag, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
- der henviser til udtalelse af 26. september 2018 fra Revisionsretten¹,
- der henviser til udtalelse af 18. oktober 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og

¹ EUT C 405 af 9.11.2018, s. 1.

Sociale Udvalg¹,

- efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 15. marts 2019 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 39,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Budgetkontroludvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0398/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatte, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

¹ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 155.

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. april 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/... om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten*

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16, artikel 43, *stk. 2*, artikel 50, artikel 53, stk. 1, artikel 91, 100 og 114, artikel 168, *stk. 4*, artikel 169, artikel 192, *stk. 1*, og artikel 325, stk. 4, og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 31,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten³,

* DEN JURIDISK-SPROGLIGE FÆRDIGGØRELSE AF TEKSTEN ER ENDNU IKKE AFSLUTTET.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

under henvisning til udtalelsen fra en gruppe personer udpeget af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg blandt medlemsstaternes videnskabelige eksperter i overensstemmelse med artikel 31 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Personer, der arbejder for en **offentlig eller privat** organisation eller har kontakt til en sådan i forbindelse med deres arbejdsrelaterede aktiviteter, er ofte de første til at få kendskab til trusler mod eller skade på offentlighedens interesser, der opstår i denne forbindelse. Ved at fungere som whistleblowere spiller de en afgørende rolle i at afsløre og forebygge overtrædelser af lovgivningen, **der er til skade for offentlighedens interesser**, og sikre velfærden i samfundet. De potentielle whistleblowere afskrækkes imidlertid ofte fra at give udtryk for deres mistanke eller bekymringer pga. frygt for repressalier. **I den forbindelse anerkendes betydningen af at sikre en afbalanceret og effektiv beskyttelse af whistleblowere i stigende grad både på europæisk og internationalt plan.**

¹ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019.

- (2) På EU-plan er indberetninger **og offentlige afsløringer** fra whistleblowere et af de forudgående elementer i håndhævelsen af EU-retten **og EU's politikker**: De giver oplysninger til nationale og Unionens håndhævelsessystemer, hvilket kan føre til effektiv afsløring, efterforskning og retsforfølgning af overtrædelser af EU-retten **og dermed styrke gennemsigtigheden og ansvarligheden**.
- (3) På visse politikområder kan overtrædelse af EU-retten - **uanset om den i henhold til national ret har status som administrativ, strafferetlig eller en anden type overtrædelse** - forårsage alvorlig skade på offentlighedens interesser, i den forstand at der skabes betydelige risici for velfærden i samfundet. Hvis svagheder i håndhævelsen er blevet identificeret på disse områder, og hvis whistleblowere **almindeligvis** er i en privilegeret position i forhold til at afsløre overtrædelser, er det nødvendigt at styrke håndhævelsen ved at **indføre effektive, fortrolige og sikre indberetningskanaler og ved** at sikre en effektiv beskyttelse af whistleblowere mod repressalier ■ .

- (4) Beskyttelsen af whistleblowere i Den Europæiske Union er i øjeblikket uensartet i medlemsstaterne og varierer på tværs af de politiske områder. Følgerne af overtrædelser af EU-retten med en grænseoverskridende dimension, der er blevet afsløret af whistleblowere, illustrerer, hvordan utilstrækkelig beskyttelse i én medlemsstat ikke blot har en negativ indvirkning på, hvordan EU's politikker fungerer i den pågældende medlemsstat, men også hvordan det kan brede sig til andre medlemsstater og *til* Unionen som helhed.
- (5) Derfor bør fælles minimumsstandarder, der sikrer effektiv beskyttelse af whistleblowere, finde anvendelse i disse retsakter og politiske områder, hvor
- i) der er behov for at styrke håndhævelsen
 - ii) underindberetning fra whistleblowere er en nøgelfaktor, der påvirker håndhævelsen, og
 - iii) overtrædelser af EU-retten forårsager alvorlig skade på offentlighedens interesser.

Medlemsstaterne kan udvide anvendelsen af de nationale bestemmelser til andre områder med henblik på at sikre en omfattende og sammenhængende ramme på nationalt plan.

- (6) Beskyttelse af whistleblowere er nødvendig for at forbedre håndhævelsen af EU-lovgivningen om offentlige indkøb. Ud over behovet for at forebygge og afsløre svig og korrupsion i forbindelse med gennemførelsen af EU-budgettet, herunder indkøb, er det nødvendigt at håndtere utilstrækkelig håndhævelse af reglerne om offentlige indkøb udført af nationale offentlige myndigheder og visse offentlige forsyningsvirksomheder, når de køber varer, bygge- og anlægsarbejder og tjenesteydelser. Overtrædelser af disse regler skaber konkurrenceforvridning, øger omkostningerne for erhvervslivet, er i strid med investorerne og aktionærernes interesser og skaber generelt lavere tiltrækningskraft for investeringer og ulige konkurrencevilkår for alle virksomheder i hele Europa, hvilket påvirker det indre markeds funktion.

- (7) På området for finansielle tjenesteydelser er merværdien af beskyttelse af whistleblowere allerede blevet anerkendt af EU-lovgiveren. I kølvandet på finanskrisen, der afslørede alvorlige mangler med hensyn til håndhævelsen af de relevante regler, blev der indført foranstaltninger til beskyttelse af whistleblowere, ***herunder interne og eksterne indberetningskanaler såvel som et udtrykkeligt forbud mod repressalier***, i et betydeligt antal retsakter på dette område¹. Navnlig er det inden for rammerne af de tilsynsregler, der gælder for kreditinstitutter og investeringsselskaber, direktiv 2013/36/EU¹, der indeholder bestemmelser om beskyttelse af whistleblowere, hvilket også omfatter forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

¹ Meddelelse fra 8.12.2010 "Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser".

- (8) For så vidt angår sikkerheden af de produkter, der markedsføres i det indre marked, er den primære kilde til dokumentationsindsamling de involverede virksomheder i produktions- og distributionskæden, således at whistleblowers indberetning har stor merværdi, da de er meget tættere på kilden til unfair og ulovlig fremstilling, import eller distribution af usikre produkter. Dette berettiger indførelsen af beskyttelse af whistleblowere i forhold til de sikkerhedsmæssige krav, der gælder både for "harmoniserede produkter"¹ og "ikke-harmoniserede produkter"². Beskyttelse af whistleblowere er også medvirkende til at forhindre afsporing af skydevåben, deres dele og komponenter og ammunition hertil samt forsvarsrelaterede produkter ved at tilskynde til indberetning af overtrædelser, såsom dokumentfalsk, ændret mærkning og svigagtig intra-kommunitaristisk erhvervelse af skydevåben, hvor krænkelse ofte indebærer en afsporing fra det lovlige til det ulovlige marked. Beskyttelse af whistleblowere vil også bidrage til at forhindre ulovlig fremstilling af hjemmelavede sprængstoffer ved at bidrage til den korrekte anvendelse af restriktioner og kontrolforanstaltninger vedrørende udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

¹ Den relevante "EU-harmoniseringslovgivning" er afgrænset og angivet i forordning [XXX] om regler og procedurer for overholdelse og håndhævelse af Unionens harmoniseringslovgivning, 2017/0353 (COD).

² Reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).

- (9) Betydningen af beskyttelse af whistleblowere i forbindelse med forebyggelse og afskrækkelse af overtrædelser af EU-reglerne om transportsikkerhed, som kan bringe menneskers liv i fare, er allerede anerkendt i sektorspecifikke EU-retsakter inden for luftfartssikkerheden¹ og søtransportsikkerheden², hvilket giver mulighed for skræddersyede foranstaltninger for beskyttelse af whistleblowere samt særlige indberetningskanaler. Disse instrumenter omfatter også beskyttelse mod repressalier mod arbejdstagere, der indberetter om deres egne ærlige fejl (en såkaldt "retfærdig kultur"). Det er nødvendigt at supplere **og udvide** de eksisterende elementer af beskyttelse af whistleblowere i disse to sektorer samt at yde en sådan beskyttelse, så man kan styrke håndhævelsen af sikkerhedsstandarderne for andre transportformer, navnlig **transport ad indre vandveje og** vej- og jernbanetransport.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 af 3. april 2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart (EUT L 122 af 24.4.2014, s. 18).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/54/EU af 20. november 2013 om visse af flagstatens ansvarsområder for overholdelse og håndhævelse af konventionen om søfarendes arbejde (EUT L 329 af 10.12.2013, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57).

- (10) Foranstaltninger til at opdage, *forebygge* og imødegå miljøovertrædelser, ulovlig adfærd *eller undladelser såvel som potentielle overtrædelser vedrørende* beskyttelse af miljøet er stadig en udfordring og skal styrkes som anerkendt i Kommissionens meddelelse "EU's indsats for at forbedre overholdelsen af miljøbestemmelserne og forvaltningen" af 18. januar 2018¹. Selv om regler for beskyttelse af whistleblowere på nuværende tidspunkt kun findes i sektorspecifikke instrumenter om miljøbeskyttelse², *er* indførelse af en sådan beskyttelse nødvendig for at sikre effektiv håndhævelse af Unionens miljølovgivning, hvis overtrædelse kan forårsage **■** skade på offentlighedens interesser med potentielle afsmittende virkninger på tværs af nationale grænser. Dette er også relevant i tilfælde, hvor usikre produkter kan forårsage miljøskader.

¹ COM(2018) 10 final.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter (EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66).

- (11) *Forbedring af beskyttelsen af whistleblowere ville også bidrage til at forebygge og afskrække overtrædelser af Euratoms lovgivning om nuklear sikkerhed, strålingsbeskyttelse og ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald. Det ville også styrke håndhævelsen af gældende bestemmelser i det ændrede direktiv om nuklear sikkerhed¹ om effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område og navnlig artikel 8b, stk. 2, litra a), hvori det bl.a. hedder, at den kompetente tilsynsmyndighed indfører forvaltningssystemer, som på passende måde prioriterer nuklear sikkerhed på alle personale- og ledelsesniveauer og giver mulighed for at sætte spørgsmålstegn ved den effektive opfyldelse af relevante sikkerhedsprincipper og praksis og til rettidigt at rapportere sikkerhedsproblemer.*

¹ Rådets direktiv 2014/87/Euratom af 8. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/71/Euratom om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 219 af 25.7.2014, s. 42).

- (12) Lignende overvejelser taler for indførelsen af beskyttelse af whistleblowere for at bygge videre på de eksisterende bestemmelser og forebygge overtrædelser af EU-reglerne inden for fødevarekæden og navnlig inden for fødevare- og fodersikkerhed samt dyresundhed, **dyrebeskyttelse** og dyrevelfærd. EU's forskellige regler i disse områder er tæt forbundne. Ved forordning (EF) nr. 178/2002¹ er der fastsat generelle principper og krav, som ligger til grund for alle EU's og nationale foranstaltninger vedrørende fødevarer og foderstoffer, med særligt fokus på fødevareresikkerhed, for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og forbrugernes interesser i relation til fødevarer samt et velfungerende indre marked. Denne forordning bestemmer bl.a., at ledere af fødevare- og foderstofvirksomheder skal forhindres i at afskrække deres ansatte og andre fra at samarbejde med de kompetente myndigheder, hvis dette kan forebygge, reducere eller eliminere en risiko ved fødevarer. EU-lovgiveren har implementeret en lignende tilgang inden for området "dyresundhedsloven" gennem forordning (EU) 2016/429, der fastsætter regler for forebyggelse og bekæmpelse af dyresygdomme, der kan overføres til dyr eller mennesker². ***Rådets direktiv 98/58/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/63/EU samt Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 fastsætter regler om beskyttelse af og velfærd for dyr, der holdes til landbrugsformål, under transport, på aflivningstidspunktet.***

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevareresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

² EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1.

■

(13) På samme måde kan whistleblowers indberetninger være nøglen til at afsløre og forebygge, mindske eller eliminere risikoen for folkesundheden og for forbrugerbeskyttelse som følge af overtrædelse af EU-reglerne, der ellers ville kunne forblive skjult. Især forbrugerbeskyttelse er også tæt forbundet med situationer, hvor usikre produkter kan forårsage betydelig skade for forbrugerne.■

(14) Beskyttelsen af privatlivets fred og personoplysninger, **der er knæsat i artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder**, er et andet område, hvor whistleblowere **kan bidrage** til at afsløre overtrædelser af EU-retten, der kan ■ skade offentlighedens interesser. Lignende betragtninger gælder for overtrædelser af direktivet om sikkerheden af netværks- og informationssystemer¹, som medfører anmeldelse af hændelser (herunder dem, der ikke kompromitterer personoplysninger) og sikkerhedskrav for enheder, der leverer væsentlige tjenesteydelser på tværs af mange sektorer (f.eks. energi, sundhed, transport, bankvæsen, byggebranchen, osv.), **for** udbydere af vigtige digitale tjenester (f.eks. cloud-computing) **og for leverandører af grundlæggende forsyningstjenester såsom vand, elektricitet og gas.**

Whistleblowers indberetninger på området er særligt værdifulde **for at** undgå sikkerhedshændelser, der vil påvirke centrale økonomiske og sociale aktiviteter og ofte anvendte digitale tjenester, **og for at forhindre overtrædelse af EU's databeskyttelseslovgivning.** Dette hjælper med at sikre kontinuiteten af tjenester, der er af afgørende betydning for det indre markeds funktion og velfærden i samfundet.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen.

L

- (15) Beskyttelse af Unionens finansielle interesser, bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der påvirker anvendelsen af Unionens udgifter, indsamling af Unionens indtægter og midler eller Unionens aktiver, er *desuden* et centralt område, hvor EU-retten skal styrkes. Styrkelse af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser omfatter også gennemførelse af EU's budget forbundet med udgifter på grundlag af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab. Mangel på effektiv håndhævelse af Unionens finansielle interesser, herunder svig og korruption på nationalt plan, forårsager et fald i indtægterne og et misbrug af EU-midler, hvilket kan skævvride offentlige investeringer og vækst og underminere borgernes tillid til EU's indsats. **Artikel 325 i TEUF kræver, at Unionen og medlemsstaterne bekæmper sådanne aktiviteter. Relevante EU-foranstaltninger i denne henseende omfatter navnlig Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, som for de mest alvorlige former for svigagtig adfærd suppleres af direktiv (EU) 2017/1371 og af konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser af 26. juli 1995, herunder protokollerne dertil af 27. september 1996¹, af 29. november 1996² og af 19. juni 1997 (konvention og protokoller, som forbliver i kraft for medlemsstater, der ikke er bundet af direktiv (EU) 2017/1372) samt forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 (OLAF).**

¹ EFT C 313 af 23.10.1996, s. 1.

² EFT C 151 af 20.5.1997, s. 1.

- (16) *Fælles minimumsstandarder for beskyttelse af whistleblowere bør også fastlægges for overtrædelser vedrørende det indre marked, jf. artikel 26, stk. 2, i TEUF. I overensstemmelse med Domstolens retspraksis har EU-foreanstaltninger, der har til formål at oprette det indre marked eller sikre dets funktion, desuden til formål at bidrage til at fjerne eksisterende eller nye hindringer for den fri bevægelighed for varer, for den fri udveksling af tjenesteydelser eller for fjernelse af konkurrenceforvridning.*
- (17) *Specifikt ville beskyttelsen af whistleblowere for at styrke håndhævelsen af EU's konkurrencelovgivning, herunder statsstøtte, tjene til at sikre, at markederne fungerer effektivt i EU, give lige konkurrencevilkår for erhvervslivet og medføre fordele for forbrugerne. For så vidt angår konkurrencereglerne for virksomheder er betydningen af intern indberetning til at afsløre overtrædelser af konkurrencereglerne allerede blevet anerkendt i EU's samarbejdspolitik samt med den nylige indførelse af en anonym whistleblowermekanisme af Europa-Kommissionen. Overtrædelser vedrørende konkurrence og statsstøtte vedrører artikel 101, 102, 106, 107 og 108 i TEUF og afledte bestemmelser, der vedtages med henblik på deres anvendelse.*

- (18) Handlinger, der overtræder reglerne for selskabsbeskatning, og ordninger, der har til formål at opnå en skattefordel, at unddrage sig retlige forpligtelser og at annullere formålet med den gældende selskabsskat, har en negativ indvirkning på det indre markeds funktion. De kan give anledning til en uretfærdig skattekonkurrence og omfattende skatteunddragelse, hvilket skævvrider de lige vilkår for virksomhederne og fører til tab af skatteprovenu for medlemsstaterne og for EU-budgettet som helhed. ***Dette direktiv indeholder bestemmelser om beskyttelse mod repressalier for dem, der indberetter undvigende og/eller uretmæssige strukturer, der ellers kunne gå ubemærket hen, med henblik på at styrke de kompetente myndigheders mulighed for at sikre det indre markeds funktion og fjerne forvridninger og handelshindringer, der påvirker virksomhedernes konkurrenceevne på det indre marked, og som er direkte knyttet til reglerne om fri bevægelighed og også er relevante for anvendelsen af statsstøttereglerne.*** Beskyttelse af whistleblowere er et supplement til Kommissionens seneste initiativer med det formål at forbedre gennemsigtigheden og udvekslingen af oplysninger på beskatningsområdet¹ og skabe et mere retfærdigt selskabsskattemiljø i Unionen² med henblik på at øge medlemsstaternes effektivitet med hensyn til at identificere undvigende og/eller uretmæssige strukturer, der ellers kunne gå ubemærket hen, og vil bidrage til at afværge sådanne ordninger, ***selv om dette direktiv ikke harmoniserer hverken materielle eller proceduremæssige skattebestemmelser.***

(19) Artikel 1, stk. 1, litra a), definerer det materielle anvendelsesområde for dette direktiv ved henvisning til en liste over EU-retsakter, der er anført i bilaget (del I og II). Dette indebærer, at disse EU-retsakter, hvis de til gengæld definerer deres materielle anvendelsesområde ved henvisning til EU-retsakter, der er anført i bilagene dertil, også indgår i det materielle anvendelsesområde for dette direktiv. Desuden bør henvisningen til retsakterne i bilaget forstås som omfattende alle gennemførelsesforanstaltninger eller delegerede foranstaltninger på nationalt plan og EU-plan, der vedtages i medfør af de pågældende retsakter. Desuden skal henvisningen til EU-retsakter i bilaget til dette direktiv forstås som en dynamisk henvisning, dvs. at henvisningen, hvis EU-retsakten i bilaget er blevet eller vil blive ændret, vedrører den ændrede retsakt. Hvis EU-retsakten i bilaget er blevet eller vil blive erstattet, vedrører henvisningen den nye retsakt.

- (20) Visse EU-retsakter, især på området for finansielle tjenesteydelser, såsom forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug¹ og Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2015/2392², som er vedtaget på grundlag af den forordning, indeholder allerede detaljerede regler om beskyttelse af whistleblowere. Sådan eksisterende EU-lovgivning, herunder listen i del II i bilaget, bør **opretholde** særlige forhold, som er skræddersyet til de relevante sektorer. Dette er navnlig vigtigt for at fastslå, hvilke juridiske enheder inden for finansielle tjenesteydelser, forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme der på nuværende tidspunkt er forpligtet til at etablere interne indberetningskanaler. ***For at sikre konsekvens og retssikkerhed på tværs af medlemsstaterne bør dette direktiv samtidig finde anvendelse på alle de områder, der ikke er reguleret i henhold til de sektorspecifikke instrumenter, som bør suppleres med nærværende direktiv, for så vidt som de ikke er reguleret i dem, så de er i fuld overensstemmelse med minimumsstandarderne. Dette direktiv bør navnlig yderligere præcisere udformningen af de interne og eksterne kanaler, de kompetente myndigheders forpligtelser og de specifikke former for beskyttelse, der skal ydes på nationalt plan mod repressalier. I den forbindelse giver artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1286/2014 medlemsstaterne mulighed for at fastsætte bestemmelser om, at der skal etableres en intern indberetningskanal på det område, der er omfattet af nævnte forordning. Af hensyn til overensstemmelsen med de minimumsstandarder, der er fastsat i dette direktiv, bør forpligtelsen til at etablere interne indberetningskanaler, jf. artikel 4, stk. 1, i dette direktiv, også finde anvendelse i forbindelse med forordning (EU) nr. 1286/2014.***

¹ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1.

² Kommissionens gennemførelsesdirektiv (EU) 2015/2392 af 17. december 2015 om Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår indberetning af faktiske eller mulige overtrædelser af nævnte forordning til de kompetente myndigheder (EUT L 332 af 18.12.2015, s. 126).

- (21) Dette direktiv bør ikke berøre beskyttelsen af de ansatte, når de indberetter overtrædelser af EU's lovgivning på det arbejdsretlige område. Navnlig på området for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen kræver artikel 11 i rammedirektiv 89/391/EØF allerede, at medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerne eller arbejdstagernes repræsentanter ikke må stilles ringere på grund af deres anmodninger eller forslag til arbejdsgiverne om at træffe passende foranstaltninger for at afbøde risici for arbejdstagerne og/eller fjerne enhver kilde til fare. Arbejdstagerne og deres repræsentanter har ret til at gøre de kompetente nationale myndigheder opmærksom på problemer, hvis de skønner, at de foranstaltninger, der er truffet, og de midler, som arbejdsgiveren har taget, er utilstrækkelige til at garantere sikkerhed og sundhed.
- (22) *Medlemsstaterne kan fastsætte, at indberetninger vedrørende interpersonelle klager, der udelukkende berører den indberettende person, dvs. klager om interpersonelle konflikter mellem den indberettende person og en anden ansat, kan kanaliseres til andre tilgængelige procedurer.*

- (23) *Dette direktiv berører ikke den beskyttelse, der ydes i kraft af procedurerne for indberetning af mulige ulovlige aktiviteter, herunder svig eller korrupsion til skade for Unionens interesser, eller adfærd under udførelsen af arbejdsopgaver, som kan være et alvorligt brud på de forpligtelser, der påhviler tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union, som er fastsat i henhold til artikel 22a, 22b og 22c i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/69¹. Direktivet finder anvendelse, når EU-tjenestemænd indberetter i en arbejdsrelateret sammenhæng uden for deres ansættelsesforhold med EU-institutionerne.*
- (24) *Den nationale sikkerhed forbliver den enkelte medlemsstats eneansvar. Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på indberetninger om overtrædelser i forbindelse med udbud, der vedrører forsvars- eller sikkerhedsmæssige aspekter, hvis disse er omfattet af artikel 346 i TEUF, i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis. Hvis medlemsstater beslutter at udvide beskyttelsen i henhold til direktivet til yderligere områder eller retsakter, som ikke er omfattet af direktivet, kan de vedtage særlige bestemmelser for at beskytte væsentlige nationale sikkerhedsinteresser i den henseende.*

¹ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

- (25) ***Dette direktiv bør heller ikke berøre beskyttelsen af*** klassificerede informationer, som EU-retten eller medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser i den pågældende medlemsstat af hensyn til sikkerheden kræver bør være beskyttet mod uautoriseret adgang. Desuden bør **■ bestemmelserne** i dette direktiv ikke berøre de forpligtelser, der udspringer af Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer eller Rådets afgørelse af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer.
- (26) ***Dette direktiv bør ikke berøre beskyttelsen af fortroligheden af kommunikation mellem advokater og deres klienter ("retten til fortrolighed mellem advokat og klient") i henhold til national ret og i givet fald EU-retten i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis. Desuden bør direktivet ikke berøre forpligtelsen til at opretholde fortroligheden af kommunikation mellem sundhedsudbydere, herunder terapeuter, og deres patienter og af patientjournaler ("sundhedspersoners tavshedspligt") i henhold til national ret og EU-retten.***

- (27) *Udøvere af andre erhverv kan være berettiget til beskyttelse i henhold til dette direktiv, når de indberetter oplysninger, der er beskyttet af de gældende faglige regler, forudsat at det er nødvendigt at indberette disse oplysninger for at afsløre en overtrædelse inden for dette direktivs anvendelsesområde.*
- (28) *Selv om dette direktiv på visse betingelser fastsætter bestemmelser om en begrænset fritagelse for ansvar, herunder strafferetligt ansvar, i tilfælde af brud på tavshedspligten, berører det ikke de nationale strafferetlige regler, navnlig dem, der har til formål at sikre integriteten af efterforskningen og retsforfølgningen eller de berørte personers ret til et forsvar. Dette berører ikke indførelsen af beskyttelsesforanstaltninger i andre typer af nationale retsplejeregler, navnlig omvendt bevisbyrde i nationale administrative, civile eller arbejdsretlige sager.*
- (29) *Dette direktiv bør ikke berøre de nationale regler om udøvelse af arbejdstagerrepræsentanters ret til information, høring og deltagelse i kollektive overenskomstforhandlinger og deres beskyttelse af arbejdstagernes arbejdsrettigheder. Dette bør ikke berøre det beskyttelsesniveau, som direktivet giver.*

- (30) *Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på sager, hvor personer, der på grundlag af deres informerede samtykke er blevet identificeret som informanter eller registreret som sådanne i databaser, der forvaltes af udpegede myndigheder på nationalt plan såsom toldmyndigheder, indberetter overtrædelser til de retshåndhævende myndigheder mod belønning eller erstatning. Sådanne indberetninger foretages i henhold til særlige procedurer, der har til formål at sikre deres anonymitet for at beskytte deres fysiske integritet, og som adskiller sig fra de indberetningskanaler, der er omhandlet i dette direktiv.*
- (31) Personer, der indberetter oplysninger om trusler mod eller skade for offentlighedens interesser i forbindelse med deres arbejdsrelaterede aktiviteter, gør brug af deres ret til ytringsfrihed. Retten til ytrings- **og informations**frihed, som er knæsat i artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret") og artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK), omfatter **retten til at modtage eller meddele oplysninger samt** mediefrihed og mediernes pluralisme.
- (32) Dette direktiv bygger på retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om retten til ytringsfrihed, og de principper, som er udviklet på dette grundlag af Europarådet i sin henstilling fra 2014 om beskyttelse af whistleblowere¹.

¹

CM/Rec (2014)7.

- (33) *For at kunne få beskyttelse skal den indberettende person med rimelighed mene i lyset af omstændighederne og de oplysninger, som vedkommende havde til rådighed på tidspunktet for indberetningen, at de indberettede forhold var korrekte. Det er en vigtig beskyttelse mod ondsindet, useriøs eller urimelig indberetning og sikrer, at dem, der på indberetningstidspunktet forsætligt og bevidst indberettede forkerte eller vildledende oplysninger, ikke får beskyttelse.*
- Samtidig sikrer den, at beskyttelsen ikke bortfalder, hvis den indberettende person har foretaget en unøjagtig indberetning i god tro. På samme måde gælder det, at den indberettende person bør have ret til beskyttelse i henhold til dette direktiv, hvis personen har rimelig grund til at antage, at de indberettede oplysninger, falder ind under direktivets anvendelsesområde. *Den indberettende persons motiver til at udarbejde indberetningen bør være irrelevante for, om denne skal beskyttes eller ej.*

- (34) *Indberettende personer føler sig normalt mere trygge ved at indberette internt, medmindre de har grund til at indberette eksternt. Empiriske undersøgelser viser, at størstedelen af whistleblowere normalt indberetter internt, inden for deres organisation, som de arbejder med. Intern indberetning er også den bedste metode til at formidle oplysninger til personer, som kan bidrage til en tidlig og effektiv afvikling af risici for offentlighedens interesser. Samtidig bør den indberettende person kunne vælge den mest hensigtsmæssige indberetningskanal afhængigt af omstændighederne i det enkelte tilfælde. Desuden er det nødvendigt at beskytte oplysninger, under hensyntagen til demokratiske principper såsom gennemsigtighed og ansvarlighed og de grundlæggende rettigheder, såsom ytringsfrihed og mediefrihed, samtidig med at man skaber balance mellem arbejdsgivernes interesse i at lede deres organisationer samt beskytte deres interesser med den offentlige interesse i at blive beskyttet mod overgreb, i overensstemmelse med de kriterier, der er udviklet i retspraksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.*
- (35) *Med forbehold af eksisterende forpligtelser til at sikre anonyme indberetninger i medfør af EU-retten kan medlemsstaterne beslutte, om private og offentlige enheder og kompetente myndigheder accepterer og følger op på anonyme indberetninger af overtrædelser, der er omfattet af dette direktiv. Personer, der anonymt har indberettet eller offentliggjort oplysninger, der er omfattet af dette direktiv, og opfylder dets betingelser, bør imidlertid nyde beskyttelse i henhold til dette direktiv, hvis de efterfølgende identificeres og udsættes for represalier.*

- (36) *Beskyttelse skal gives i tilfælde, hvor personer i henhold til EU-lovgivning indberetter til EU's institutioner, organer, kontorer eller agenturer, f.eks. i forbindelse med svig mod EU-budgettet.*
- (37) Personer har behov for retlig beskyttelse i tilfælde, hvor de erhverver de oplysninger, som de indberetter, via deres arbejdsrelaterede aktiviteter og risikerer derfor arbejdsrelaterede repressalier (f.eks. for brud på tavshedspligt eller loyalitet). Baggrunden for at give dem beskyttelse er deres økonomiske sårbarhed over for den person, som de de facto afhænger af med hensyn til at have arbejde. Når der ikke findes en sådan arbejdsrelateret skæv magtbalance (f.eks. i forbindelse med almindelige klagere eller andre borgere) er der ikke behov for beskyttelse mod repressalier.
- (38) Effektiv håndhævelse af EU-retten kræver, at der ydes beskyttelse til den bredest mulige vifte af kategorier af personer, som, uanset om de er EU-borgere eller tredjelandssstatsborgere, qua *deres* arbejdsrelaterede aktiviteter (uanset karakteren af disse aktiviteter, uanset om de er aflønnede eller ej) har en privilegeret adgang til oplysninger om overtrædelser, som det vil være i offentlighedens interesse at indberette, og hvor de ville kunne udsættes for repressalier, hvis de indberetter dem. Medlemsstaterne bør sørge for, at behovet for beskyttelse er fastlagt på grundlag af alle relevante omstændigheder og ikke alene på grundlag af arten af kontraktforhold, så det kommer til at omfatte hele rækken af personer, der i bred forstand er tilknyttet den organisation, hvor overtrædelserne har fundet sted.

(39) Beskyttelsen bør for det første gælde for personer, der har status som "arbejdstagere", jf. artikel 45, *stk. 1*, i TEUF, som fortolket af Domstolen for Den Europæiske Union¹, dvs. personer, der i en bestemt periode udfører tjenesteydelser for og under ledelse af en anden person, hvilket de så modtager vederlag for. ***Dette begreb omfatter også embedsmænd.*** Der bør derfor også ydes beskyttelse til arbejdstagere i atypiske ansættelsesforhold, herunder deltidsbeskæftigede og arbejdstagere med tidsbegrænsede kontrakter, samt personer, der har indgået en arbejdsaftale eller et ansættelsesforhold med et vikarbureau, ***usikre*** ansættelsesforhold, hvor den normale beskyttelse mod urimelig behandling ofte er vanskelig at anvende.

- (40) Beskyttelse bør også udvides til at omfatte yderligere kategorier af fysiske personer, der, selv om de ikke er "arbejdstagere", jf. artikel 45, *stk. 1*, i TEUF, kan spille en vigtig rolle med hensyn til at afsløre overtrædelser af loven og kan befinde sig i en situation med økonomisk sårbarhed i forbindelse med deres arbejdsrelaterede aktiviteter. F.eks. på områder som produktsikkerhed er leverandører meget tættere på kilden til unfair og ulovlig fremstilling, import eller distribution af farlige produkter. I gennemførelsen af EU-midler er konsulenter, som leverer deres tjenesteydelser, i en privilegeret position i forhold til at henlede opmærksomheden på de overtrædelser, som de er vidne til. Sådanne kategorier af personer, herunder selvstændige erhvervsdrivende, der leverer tjenesteydelser, som selvstændige, kontrahenter, underleverandører og leverandører, udsættes typisk for repressalier, *der f.eks. kan tage form* af afbrydelse eller annullering af kontrakt, licens eller tilladelse, tab af omsætning, tab af indkomst, tvang, intimidering eller chikane, sortlistning/virksomhedsboykot eller skader på deres omdømme. Aktionærer og personer i ledende organer, kan også blive udsat for repressalier, f.eks. økonomisk eller i form af intimidering eller chikane, sortlistning eller skader på deres omdømme. Der bør også ydes beskyttelse *af personer, hvis arbejdsmæssige forhold ophørte, og* af kandidater til job i eller til levering af tjenesteydelser til en organisation, som erhvervede oplysningerne om lovovertrædelser i forbindelse med ansættelsesproceduren eller førkontraktlige forhandlingsfaser, og som kan udsættes for repressalier i form af f.eks. negative erhvervsreferencer eller sortlistning/virksomhedsboykot.

- (41) Effektiv beskyttelse af whistleblowere indebærer også beskyttelse af yderligere kategorier af personer, der, selv om de ikke er økonomisk afhængige af deres arbejdsrelaterede aktiviteter, alligevel kan blive udsat for repressalier som gengældelse for afsløring af overtrædelser. Gengældelse mod frivillige og *lønnede eller* ulønnede praktikanter kan tage form af, at man ikke længere gør brug af deres tjenester, eller at der gives negativ reference for fremtidig beskæftigelse, eller at man på anden måde skader deres omdømme *eller karrieremuligheder*.
- (42) En effektiv afsløring og forebyggelse af alvorlig skade på offentlighedens interesser kræver, at *begrebet overtrædelse også omfatter misbrug som fastslået af EU-domstolens retspraksis*, nemlig handlinger eller undladelser, der ikke synes at være ulovlige i formel henseende, men som gør det muligt at omgå formålet med loven.
- (43) Effektiv forebyggelse af overtrædelser af EU-retten kræver, at beskyttelsen **■** tildeles personer, der giver oplysninger, *der er nødvendige for at afsløre overtrædelser, som allerede har fundet sted, overtrædelser*, som endnu ikke har fundet sted, men som *med stor sandsynlighed* vil blive begået, *handling eller undladelse, som den indberettende person har rimelig grund til at betragte som overtrædelser af EU-retten, samt forsøg på at skjule overtrædelser*. Af samme årsag er det også berettiget at beskytte personer, der ikke kommer med positive beviser, men giver anledning til rimelig tvivl eller mistanke. Samtidig bør beskyttelse dog ikke gælde for indberetning af oplysninger, der allerede er *fuldt tilgængelige* for offentligheden eller har form af ubegrundede rygter og sladder.

- (44) Repressalier udtrykker den tætte relation (årsag og virkning), der skal være til stede mellem indberetningen og den ugunstige behandling, direkte eller indirekte, af den indberettende person, således at denne person kan nyde retlig beskyttelse. Effektiv beskyttelse af indberettende personer som et middel til at styrke håndhævelsen af EU-retten kræver en bred repressaliedefinition, der omfatter enhver handling eller undladelse, der forekommer i arbejdsrelateret sammenhæng, der påfører skade. ***Dette direktiv forhindrer ikke arbejdsgivere i at træffe beskæftigelsesrelaterede beslutninger, der ikke er foranlediget af indberetningen eller offentliggørelsen.***
- (45) Beskyttelse mod repressalier som et middel til sikring af ytrings- og mediefriheden bør gives både til personer, der indberetter oplysninger om handlinger eller undladelser inden for en organisation (intern indberetning) eller til en udefra kommende myndighed (ekstern indberetning), og til personer, der gør oplysningerne offentligt tilgængeligt (f.eks. direkte til offentligheden via de sociale medier, webplatforme eller til medierne, de folkevalgte, civilsamfundet, fagforeninger eller faglige organisationer/erhvervsorganisationer).

- (46) Whistleblowere er i særdeleshed vigtige kilder til undersøgende journalister. Effektiv beskyttelse af whistleblowere mod repressalier øger retssikkerheden af (potentielle) whistleblowere og tilskynder dermed til og fremmer whistleblowing også til medierne. I denne forbindelse er beskyttelse af whistleblowere som journalistiske kilder afgørende for at bevare den rolle som "vagthund", som undersøgende journalistik har i demokratiske samfund.
- (47) For at sikre en effektiv afsløring og forebyggelse af overtrædelser af EU-retten er det afgørende, at de relevante oplysninger hurtigt når frem til dem, der er tættest på kilden til problemet, bedst er i stand til at efterforske og med beføjelser til at afhjælpe det, hvor det er muligt. ***Principielt bør indberettende personer derfor tilskyndes til først at anvende de interne kanaler og indberette til deres arbejdsgiver, hvis de har adgang til sådanne kanaler, og disse med rimelighed kan forventes at fungere. Dette er navnlig tilfældet, når de indberettende personer mener, at overtrædelser kan håndteres effektivt inden for den relevante organisation, og at der ikke er nogen risiko for repressalier. Dette garanterer også, at juridiske enheder i den private og den offentlige sektor etablerer passende interne procedurer for modtagelse af og opfølgning på indberetninger. Denne tilskyndelse vedrører også sager, hvor disse kanaler blev etableret, uden at EU-retten eller national ret krævede det. Dette princip bør bidrage til at fremme en kultur baseret på god kommunikation og virksomheders sociale ansvar i organisationer, hvorved indberettende personer anses for at bidrage væsentligt til selvkorrektion og ekspertise.***

- (48) For juridiske enheder i den private sektor står forpligtelsen til at etablere interne kanaler mål med deres størrelse og omfanget af risikoen ved deres aktiviteter for offentlighedens interesser. Det bør gælde for **alle virksomheder med 50 eller flere ansatte**, uanset arten af deres aktiviteter, baseret på deres forpligtelse til at opkræve moms. **Efter** en passende risikovurdering kan medlemsstaterne kræve, at **andre virksomheder også** etablerer interne indberetningskanaler i særlige tilfælde (f.eks. på grund af de betydelige risici, som kan følge af deres aktiviteter).
- (49) ***Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at tilskynde private enheder med færre end 50 ansatte til at etablere interne kanaler til indberetning og opfølgning, herunder ved at fastsætte mindre præskriptive krav for disse kanaler end dem, der er fastsat i artikel 5, forudsat at disse krav garanterer fortrolighed og en omhyggelig opfølgning på indberetningen.***
- (50) Fritagelse af mikrovirksomheder og små virksomheder fra pligten til at etablere interne indberetningskanaler bør ikke gælde for private virksomheder, **der i øjeblikket er** forpligtet til at etablere interne indberetningskanaler **i henhold til de EU-retsakter, der er omhandlet i bilagets del I.B og del II.**

- (51) Det bør være klart, at i tilfælde af private juridiske enheder, der ikke har interne indberetningskanaler, bør indberettende personer kunne indberette direkte eksternt til kompetente myndigheder, og disse personer bør nyde beskyttelse mod repressalier som fastsat i dette direktiv.
- (52) For at sikre navnlig overholdelsen af reglerne om offentlige indkøb i den offentlige sektor bør forpligtelsen til at etablere interne indberetningskanaler gælde for alle offentlige juridiske enheder på både lokalt, regionalt og nationalt niveau og skal samtidig stå i rimeligt forhold til deres størrelse. ■
- (53) Forudsat at der sikres passende fortrolighed om den indberettende persons identitet, er det op til den enkelte private og offentlige juridiske enhed at definere den form for kanal, der skal etableres til indberetningen. ***Mere specifikt bør de give mulighed for skriftlige indberetninger, der kan indsendes pr. post, fysiske klagebokse eller via en onlineplatform (på intranet eller internet), og/eller for mundtlige indberetninger, der kan indgives via en telefonisk hotline eller et andet talemeddelelsessystem. Efter anmodning fra den indberettende person bør sådanne kanaler også give mulighed for fysiske møder inden for en rimelig tidsfrist.***

- (54) Tredjeparter kan også godkendes til at modtage indberetninger på vegne af private og offentlige enheder, forudsat at de giver passende garantier om uafhængighed, fortrolighed, databeskyttelse og tavshedspligt. Disse kan være eksterne indberetningsplatformsudbydere, eksterne revisorer, ■ advokater, repræsentanter for fagforeninger *eller arbejdstagerrepræsentanter*.
- (55) *Uden at det berører den beskyttelse, som fagforeningsrepræsentanter eller arbejdstagerrepræsentanter nyder i kraft af deres kapacitet som sådan i henhold til andre EU-regler og nationale regler, bør de nyde den beskyttelse, der er fastsat i dette direktiv, både når de indberetter i deres egenskab af arbejdstagere, og når de har ydet rådgivning og støtte til den indberettende person.*
- (56) Interne indberetningsprocedurer bør gøre det muligt for private juridiske enheder at modtage og undersøge indberetninger i fuld fortrolighed fra de ansatte i en virksomhed og dens datterselskaber eller tilknyttede virksomheder (koncernen), men også så vidt muligt fra en af gruppens ansatte og leverandører og enhver person, der erhverver oplysninger gennem den pågældende persons arbejdsrelaterede aktiviteter med virksomheden og koncernen.

- (57) Hvem, der er de bedst egnede personer eller afdelinger i en privat juridisk enhed til at blive udpeget som kompetente til at modtage og følge op på indberetninger, afhænger af strukturen i virksomheden, men deres funktion bør under alle omstændigheder sikre uafhængighed og fravær af interessekonflikter. I mindre enheder kunne denne funktion være en dobbelt funktion hos en ansat i virksomheden, der er godt placeret til at kunne rapportere direkte til organisationens leder, f.eks. en administrerende direktør eller HR-chef, *en integrationschef*, en juridisk chef, privatlivschef, finanschef, en ledende revisor eller et medlem af bestyrelsen.

(58) I forbindelse med den interne indberetning *er orientering, så vidt det er retligt muligt og på den mest muligt omfattende måde, af den indberettende person om opfølgningen* ■ på indberetningen altafgørende for at opbygge tillid til effektiviteten af den samlede ordning for beskyttelse af whistleblowere og mindsker sandsynligheden for yderligere unødvendige indberetninger eller offentliggørelser. Den indberettende person bør holdes underrettet inden for en rimelig frist om de foranstaltninger, der påtænkes eller er truffet som opfølgning på indberetningen, *og begrundelsen for opfølgningen* (f.eks. *henvisning til andre kanaler eller procedurer i tilfælde af indberetninger, der udelukkende påvirker den indberettende persons individuelle rettigheder*, sagsafslutning baseret på utilstrækkeligt bevismateriale eller andre grunde, iværksættelse af en intern undersøgelse og eventuelt dens resultater og/eller foranstaltninger truffet for at løse problemet, om henvisningen til en kompetent myndighed med henblik på videre efterforskning), *i det omfang sådanne oplysninger ikke vil berøre undersøgelsen eller efterforskningen eller påvirke den pågældende persons rettigheder*. Den indberettende person bør *under alle omstændigheder* underrettes *om undersøgelsens forløb og udfald. Vedkommende kan blive anmodet om at give yderligere oplysninger i løbet af undersøgelsen, dog uden nogen forpligtelse hertil.*

- (59) *En sådan rimelig frist bør ikke overstige i alt tre måneder. Hvor den relevante opfølgning endnu ikke er fastlagt, skal den indberettende person informeres herom og om yderligere feedback, som vedkommende bør kunne forvente.*
- (60) Personer, som overvejer at indberette overtrædelser af EU-retten, bør kunne træffe en informeret beslutning om, hvorvidt, hvordan og hvornår de skal indberette dem. Private og offentlige enheder, der har indført interne indberetningsprocedurer skal fremlægge oplysninger om disse procedurer samt procedureerne for ekstern indberetning til relevante kompetente myndigheder. Disse oplysninger skal være let forståelige og lettilgængelige, herunder så vidt muligt også for andre personer end ansatte, som kommer i kontakt med virksomheden gennem deres arbejdsrelaterede aktiviteter, f.eks. leverandører, distributører, leverandører og forretningspartnere. For eksempel kan sådanne oplysninger offentliggøres på et synligt sted, der er tilgængelig for alle disse personer, og *på* virksomhedens hjemmeside og der kan informeres herom på kurser og uddannelsesforløb om etik og integritet.

- (61) En effektiv afsløring og forebyggelse af overtrædelser af EU-retten kræver, at potentielle informanter i fuld fortrolighed og let kan viderebringe de oplysninger, de råder over, til de relevante kompetente myndigheder, der er i stand til at undersøge og afhjælpe problemet, hvor det er muligt.
- (62) *Det kan være tilfældet, at der ikke findes interne kanaler, eller at de blev anvendt, men ikke fungerede korrekt (f.eks. blev indberetningen ikke behandlet omhyggeligt eller inden for en rimelig frist, eller der blev ikke truffet passende foranstaltninger til at afhjælpe lovovertrædelser på trods af de positive resultater af undersøgelsen).*

(63) *I andre tilfælde kan det ikke med rimelighed forventes, at brugen af interne kanaler fungerer korrekt. Dette er især tilfældet, når den indberettende person har gyldige grunde til at antage, i) at vedkommende ville blive udsat for repressalier i forbindelse med indberetningen, herunder som følge af brud på tavshedspligten, og ii) at de kompetente myndigheder ville være bedre i stand til at træffe effektive foranstaltninger til at imødegå overtrædelsen, f.eks. fordi den øverste ansvarshavende i den arbejdsrelaterede sammenhæng er involveret i overtrædelsen, eller der er risiko for, at overtrædelsen eller den dertil knyttede dokumentation kan blive skjult eller ødelagt, eller mere generelt at effektiviteten af efterforskningshandlinger udført af kompetente myndigheder ellers kan være i fare (f.eks. indberetninger om kartelaftaler og andre overtrædelser af konkurrencereglerne), eller fordi overtrædelsen kræver hasteforanstaltninger, f.eks. for at beskytte menneskers liv, sundhed og sikkerhed eller for at beskytte miljøet. I alle tilfælde skal der ydes beskyttelse af personer, der indberetter eksternt til kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, til institutioner, organer, kontorer eller agenturer i Unionen. Dette direktiv yder også beskyttelse, hvis EU-retten eller national ret kræver, at den indberettende person indberetter til de kompetente nationale myndigheder, f.eks. som led i sine arbejdsopgaver og ansvarsområder, eller fordi overtrædelsen er en strafbar handling.*

- (64) Manglende tillid til *effektiviteten* af indberetning er en af de vigtigste faktorer, der afholder potentielle whistleblowere. Dette kræver en klar forpligtelse for de kompetente myndigheder til *at etablere passende eksterne indberetningskanaler, til omhyggeligt at følge op på de modtagne indberetninger og til inden for en rimelig frist at give feedback til de indberettende personer* **■**.
- (65) Det er op til medlemsstaterne at udpege de myndigheder, der er kompetente til at modtage og følge passende op på indberetninger¹, der er omfattet af dette direktiv. *Sådanne kompetente myndigheder* kan være *retslige myndigheder*, regulerende eller tilsynsførende organer på de *specifikke* berørte områder *eller myndigheder med mere generel kompetence på centralt statsligt niveau*, retshåndhævende myndigheder, korruptionsbekæmpende organer *eller* ombudsmænd. **■**

(66) *Som modtagere af indberetninger bør* de myndigheder, der er udpeget som kompetente, have de nødvendige kapaciteter og beføjelser ***til at sikre passende opfølgning - herunder vurdere*** rigtigheden af de påstande, der fremsættes i indberetningen, og ***afhjælpe*** de indberettede overtrædelser **■** ved at indlede en ***intern undersøgelse***, efterforskning, retsforfølgning eller sag om generhvervelse af midler eller andre passende afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med deres mandat, ***eller de bør have de nødvendige beføjelser til at henvise indberetningen til en anden myndighed, der bør undersøge den indberettede overtrædelse, og sikre en passende opfølgning fra denne myndigheds side. Navnlig bør medlemsstaterne, hvis de ønsker at etablere eksterne kanaler inden for rammerne af deres centrale statslige niveau, f.eks. på statsstøtteområdet, indføre passende sikkerhedsforanstaltninger for at sikre overholdelse af direktivets krav om uafhængighed og selvstændighed. Etableringen af sådanne eksterne kanaler berører ikke medlemsstaternes eller Kommissionens beføjelser vedrørende tilsyn på statsstøtteområdet, og dette direktiv berører heller ikke Kommissionens enekompetence med hensyn til vurdering af statsstøtteforanstaltningers forenelighed, navnlig i henhold til artikel 107, stk. 3, i TEUF. Med hensyn til overtrædelser af artikel 101 og 102 i TEUF bør medlemsstaterne udpege de myndigheder, der er omhandlet i artikel 35 i forordning (EF) nr. 1/2003, som kompetente, uden at dette berører Kommissionens beføjelser på dette område.***

- (67) *De kompetente myndigheder bør også give feedback til den indberettende person om de foranstaltninger, der påtænkes eller er truffet som opfølgning (f.eks. henvisning til en anden myndighed, sagsafslutning baseret på utilstrækkeligt bevismateriale eller andre grunde eller iværksættelse af en undersøgelse og eventuelt dens resultater og/eller foranstaltninger truffet for at løse problemet), samt om begrundelsen for opfølgningen. Kommunikation om det endelige resultat af undersøgelserne bør ikke berøre de gældende EU-regler, som omfatter mulige begrænsninger for offentliggørelse af afgørelser på området for finansiel regulering. Dette bør finde tilsvarende anvendelse på området for selskabsbeskatning, hvis tilsvarende begrænsninger er fastsat i gældende national ret.*
- (68) Opfølgning og tilbagemelding bør finde sted inden for en rimelig frist; dette er begrundet i behovet for hurtigt at løse det problem, som indberetningen omhandler, samt til at undgå unødige offentliggørelser. En sådan tidsramme bør ikke overstige tre måneder, men kan forlænges til seks måneder, hvis det er nødvendigt på grund af særlige omstændigheder for en sag, navnlig arten og kompleksiteten af indberetningen, hvilket kan kræve en langvarig undersøgelse.

- (69) EU-retten foreskriver allerede på specifikke områder, f.eks. markedsmisbrug¹, civil luftfart² eller sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter³, oprettelse af interne og eksterne indberetningskanaler. Forpligtelserne til at udarbejde sådanne kanaler som fastsat i dette direktiv bør så vidt muligt bygge på de eksisterende kanaler i medfør af specifikke EU-retsakter.
- (70) **Europa-Kommissionen såvel som** nogle organer, kontorer og agenturer i Unionen, f.eks. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA), Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA), **Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA)** og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA), har eksterne kanaler og procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser, der henhører under dette direktivs anvendelsesområde, som i det væsentlige giver fortrolighed angående de indberettende personers identitet. Dette direktiv berører ikke sådanne eksterne indberetningskanaler og procedurer, hvis de findes, men vil sikre, at personer, der indberetter til disse **institutioner**, organer, kontorer eller agenturer i Unionen, kan drage fordel af fælles minimumsstandarder for beskyttelse i hele Unionen.

¹ Nævnt ovenfor.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 af 3. april 2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart (EUT L 122 af 24.4.2014, s. 18).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66).

(71) *For at sikre effektiviteten af procedurerne for opfølgning af indberetninger og for at afhjælpe overtrædelser af de pågældende EU-regler bør medlemsstaterne kunne træffe foranstaltninger, der letter de kompetente myndigheders byrde som følge af indberetninger om mindre overtrædelser af bestemmelser, der er omfattet af dette direktiv, gentagne indberetninger eller indberetninger om overtrædelser af accessoriske bestemmelser (f.eks. bestemmelser om dokumentations- eller underretningspligt). Sådanne foranstaltninger kan bestå i, at de kompetente myndigheder efter en grundig gennemgang af sagen kan beslutte, at en indberettet overtrædelse er mindre alvorlig og ikke kræver yderligere opfølgingsforanstaltninger i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne kan også tillade de kompetente myndigheder at afslutte proceduren vedrørende gentagne indberetninger, der ikke indeholder nye relevante oplysninger i forhold til en tidligere indberetning, som allerede er afsluttet, medmindre nye retlige eller faktiske omstændigheder berettiger til en anderledes opfølgning. Medlemsstaterne kan desuden give de kompetente myndigheder tilladelse til at prioritere behandlingen af indberetninger om alvorlige overtrædelser eller overtrædelser af væsentlige bestemmelser, der er omfattet af dette direktiv, i tilfælde af en stor strøm af indberetninger.*

■

(72) Hvis dette er omhandlet i national ret eller EU-retten, bør de kompetente myndigheder henvise sager eller relevante oplysninger til *institutioner*, organer, kontorer eller agenturer i Unionen, herunder for så vidt angår dette direktiv, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Unions Anklagemyndighed (EPPO), uden at dette berører muligheden for, at den indberettende person kan henvise direkte til sådanne organer, kontorer eller agenturer i Unionen.

■

(73) *På mange politikområder, der er omfattet af dette direktiv, er der samarbejdsmechanismer, hvorigennem de nationale kompetente myndigheder udveksler oplysninger og gennemfører opfølgingsaktiviteter i forbindelse med overtrædelser af EU-regler med en grænseoverskridende dimension. Eksemplerne spænder fra mekanismen for administrativ bistand og samarbejde i tilfælde af grænseoverskridende overtrædelser af EU-lovgivningen om fødevarerækeden og netværket for fødevarerisik, det hurtige varslingsystem for farlige nonfoodprodukter og netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde til netværket for overholdelse af miljøbestemmelser, det europæiske netværk af konkurrencemyndigheder og det administrative samarbejde på beskatningsområdet. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør, når det er relevant, udnytte sådanne eksisterende samarbejdsmechanismer fuldt ud som led i deres forpligtelse til at følge op på indberetninger om overtrædelser, der er omfattet af dette direktiv. Desuden kan medlemsstaternes myndigheder også samarbejde uden for de eksisterende samarbejdsmechanismer i tilfælde af overtrædelser med en grænseoverskridende dimension på områder, hvor der ikke findes sådanne samarbejdsmechanismer.*

- (74) For at sikre effektiv kommunikation med **I** medarbejdere, *der er ansvarlige for håndtering af indberetninger*, er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder råder over og anvender *brugervenlige* kanaler, *som er sikre, sikrer fortrolighed for modtagelse og håndtering af oplysninger fra den indberettende person og gør det muligt at lagre varige oplysninger, så der kan foretages yderligere undersøgelser. Dette kan gøre det nødvendigt at adskille dem fra de generelle kanaler, hvorigennem de kompetente myndigheder kommunikerer med offentligheden, f.eks. normale offentlige klagesystemer eller kanaler, hvorigennem den kompetente myndighed kommunikerer internt og med tredjeparter som led i sin almindelige virksomhed.*
- (75) *Medarbejdere* i de kompetente myndigheder, som er *ansvarlige for at håndtere indberetninger*, bør være professionelt uddannede, herunder i de gældende databeskyttelsesregler, for at håndtere indberetningerne og sikre kommunikation med den indberettende person samt *følge* op på indberetningen på passende vis.

- (76) Personer, som har til hensigt at indberette, bør kunne træffe en informeret beslutning om, hvorvidt, hvordan og hvornår de skal indberette overtrædelser. De kompetente myndigheder bør derfor offentliggøre og lette adgangen til oplysninger om tilgængelige indberetningskanaler med de kompetente myndigheder, om de gældende procedurer og om de *specialiserede* medarbejdere, *som er ansvarlige for at håndtere indberetningerne*, inden for disse myndigheder. Alle oplysninger om indberetninger bør være gennemsigtige, letforståelige og troværdige for at fremme og ikke afskrække indberetning.
- (77) Medlemsstaterne bør sikre, at de kompetente myndigheder råder over passende beskyttelsesprocedurer for så vidt angår behandling af indberetning af overtrædelser og til beskyttelse af personoplysninger om de personer, der er nævnt i indberetningen. Sådanne procedurer bør sikre, at identiteten af alle indberettende personer, identiteten af den pågældende person og tredjeparter, der henvises til i indberetningen (f.eks. vidner eller kolleger), er beskyttet i alle faser af proceduren. ■

(78) Det er nødvendigt, at █ de medarbejdere i den kompetente myndighed, *som er ansvarlige for at håndtere indberetninger*, og de medarbejdere i den kompetente myndighed, der *har ret til at få* adgang til de oplysninger, som en indberettende person indgiver █, overholder tavshedspligten og fortroligheden i forbindelse med formidling af data både inden for og uden for den kompetente myndighed, herunder når en kompetent myndighed indleder en undersøgelse eller en forespørgsel eller *udøver* håndhævelsesaktiviteter i forbindelse med indberetningen af overtrædelser.

█

(79) Den regelmæssige revision af de kompetente myndigheders procedurer og udveksling af god praksis mellem dem bør sikre, at disse procedurer er passende og derfor tjener deres formål.

█

- (80) Personer, der udfører en offentliggørelse ■ , bør ■ *være berettiget til beskyttelse* i tilfælde, hvor en overtrædelse forbliver uløst, *selv om den blev indberettet internt og/eller eksternt, f.eks. i tilfælde hvor sådanne personer har gyldige grunde til at antage, at overtrædelsen ikke blev (korrekt) vurderet eller undersøgt, eller fordi ingen passende afhjælpende foranstaltninger blev truffet. Hensigtsmæssigheden af opfølgningen bør vurderes ud fra objektive kriterier, der er forbundet med de kompetente myndigheders pligt til at vurdere rigtigheden af påstandene og bringe en eventuel overtrædelse af EU-retten til ophør. Det vil således afhænge af omstændighederne i hvert enkelt tilfælde og af arten af de regler, der er blevet overtrådt. Navnlig kan en beslutning truffet af myndighederne om, at en overtrædelse var mindre alvorlig, og at der ikke er behov for opfølgning, udgøre en passende opfølgning i henhold til dette direktiv.*
- (81) Personer, der udfører en offentliggørelse direkte, bør også være berettiget til beskyttelse i tilfælde, hvor *de har rimelig grund* til at antage, at der er *en* overhængende *eller* åbenbar fare for offentlighedens interesser eller ■ risiko for uoprettelig skade, herunder skade på den fysiske integritet.

- (82) *Ligeledes bør sådanne personer være berettiget til beskyttelse, hvis de har rimelig grund til at antage, at der i tilfælde af ekstern indberetning er risiko for repressalier, eller at der er ringe udsigt til, at overtrædelsen kan håndteres effektivt på grund af sagens særlige omstændigheder, f.eks. at bevismateriale kan skjules eller destrueres, eller at der er en hemmelig forståelse mellem en myndighed og den person, der har begået eller er involveret i overtrædelsen.*
- (83) *Sikring af fortroligheden af den indberettende persons identitet under indberetningsprocessen og de opfølgende undersøgelser er en væsentlig forudgående foranstaltning til forebyggelse af repressalier. Den indberettende persons identitet må kun videregives, hvis dette er et nødvendigt og rimeligt krav i henhold til EU-retten eller national ret i forbindelse med undersøgelser foretaget af myndigheder eller retssager, navnlig for at sikre de berørte personers ret til et forsvar. Et sådant krav kan navnlig udspringe af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager. Beskyttelsen af fortrolighed bør ikke finde anvendelse, hvis den indberettende person forsætligt har afsløret sin identitet i forbindelse med en offentliggørelse.*

(84) *Enhver behandling af personoplysninger i henhold til dette direktiv, herunder udveksling eller videregivelse af personoplysninger foretaget af de kompetente myndigheder, bør udføres i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680¹, og enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af kompetente myndigheder på EU-plan bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001². Der bør tages særligt hensyn til principperne for behandling af personoplysninger som fastsat i artikel 5 i GDPR, artikel 4 i direktiv (EU) 2016/680 og artikel 4 i forordning (EF) nr. 45/2001 og til princippet om databeskyttelse gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger som fastsat i artikel 25 i GDPR, artikel 20 i direktiv (EU) 2016/680 og artikel XX i forordning (EU) 2018/XX om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF.*

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

(85) *Effektiviteten af de procedurer, der er fastsat i dette direktiv vedrørende opfølgning på indberetninger om overtrædelser af EU-retten på de områder, der henhører under dens anvendelsesområde, tjener en vigtig målsætning i forbindelse med beskyttelse af Unionens og medlemsstaternes generelle samfundsinteresser, jf. artikel 23, stk. 1, litra e), i GDPR, da målet er at forbedre håndhævelsen af EU-retten og EU's politikker inden for specifikke områder, hvor overtrædelser kan forårsage alvorlig skade på offentlighedens interesser. Effektiv beskyttelse af fortroligheden af de indberettende personers identitet er nødvendig for beskyttelsen af andres, navnlig de indberettende personers, rettigheder og frihedsrettigheder, jf. artikel 23, stk. 1, litra i), i GDPR. Medlemsstaterne bør sikre effektiviteten af dette direktiv, herunder om nødvendigt ved gennem lovgivningsmæssige foranstaltninger at begrænse udøvelsen af visse af de berørte personers databeskyttelsesrettigheder i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, litra e) og i), og artikel 23, stk. 2, i GDPR i det omfang og så længe, det er nødvendigt for at forebygge og afværge forsøg på at hindre indberetning, på at forhindre, vanskeliggøre eller forsinke opfølgningen på indberetninger, navnlig undersøgelser, eller på at finde frem til de indberettende personers identitet.*

- (86) *Effektiv beskyttelse af fortroligheden af de indberettende personers identitet er ligeledes nødvendig for beskyttelsen af andres, navnlig de indberettende personers, rettigheder og frihedsrettigheder, hvis indberetningerne håndteres af myndigheder som defineret i artikel 3, nr. 7, i direktiv (EU) 2016/680. Medlemsstaterne bør sikre effektiviteten af dette direktiv, herunder om nødvendigt ved gennem lovgivningsmæssige foranstaltninger at begrænse udøvelsen af visse af de berørte personers databeskyttelsesrettigheder i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, litra a) og e), artikel 15, stk. 1, litra a) og e), artikel 16, stk. 4, litra a) og e), og artikel 31, stk. 5, i direktiv (EU) 2016/680 i det omfang og så længe, det er nødvendigt for at forebygge og afværge forsøg på at hindre indberetning, på at forhindre, vanskeliggøre eller forsinke opfølgningen på indberetninger, navnlig undersøgelser, eller på at finde frem til de indberettende personers identitet.*
- (87) *Medlemsstaterne bør sikre passende registrering af samtlige indberetninger af overtrædelser, at alle indberetninger er tilgængelige, og at de oplysninger, som modtages gennem indberetninger, i givet fald kan anvendes som dokumentation i forbindelse med håndhævelsesforanstaltninger.*

- (88) Indberettende personer bør være beskyttet mod enhver form for repressalier, hvad enten det er direkte eller indirekte, **som foretages, anbefales eller tolereres af** deres arbejdsgiver eller kunde/modtager af tjenesteydelser og personer, der arbejder for eller på vegne af denne, herunder medarbejdere og ledere i samme organisation eller andre organisationer, som er i kontakt med den indberettende person i forbindelse med dennes arbejdsrelaterede aktiviteter ■ . Der bør ydes beskyttelse mod repressalier over for den indberettende person selv, men også over for den juridiske enhed, **som den indberettende person ejer, arbejder for eller på anden vis er tilknyttet i en arbejdsrelateret sammenhæng**, såsom nægtelse af levering af tjenesteydelser, sortlistning eller boykot. Indirekte repressalier omfatter også foranstaltninger truffet over for **formidlere eller medarbejdere eller** de pårørende til den indberettende person, der også er i en arbejdsrelateret forbindelse med dennes arbejdsgiver eller kunde/modtager af tjenesteydelser ■ .
- (89) Når repressalier sker ustraffet og ikke afskrækkes, har det en hæmmende effekt på potentielle whistleblowere. Et klart forbud mod repressalier i lovgivningen har en vigtig afskrækkende virkning, som styrkes yderligere gennem bestemmelser om personligt erstatningsansvar og sanktioner for gerningsmændene til eventuelle repressalier.

- (90) *En uafhængig enkelt myndighed eller et informationscenter kan give individuel rådgivning og nøjagtige oplysninger.*
- (91) Potentielle whistleblowere, der ikke er sikre på, hvordan man indberetter, eller om de vil blive beskyttet i sidste ende, kan blive afskrækket fra at indberette. Medlemsstaterne bør sikre, at de relevante oplysninger gives på en **■** måde, **så de** er **letforståelige og lettilgængelige** for offentligheden. Gratis individuel, upartisk og fortrolig rådgivning bør være tilgængelig, f.eks. om, hvorvidt de pågældende oplysninger er omfattet af de gældende regler om beskyttelse af whistleblowere, hvilken indberetningskanal der bedst kan anvendes, og hvilke alternative procedurer der er tilgængelige, hvis de ikke er dækket af de gældende regler ("vejvisning"). Adgang til sådan rådgivning kan bidrage til at sikre, at indberetning sker via passende kanaler på en ansvarlig måde, og at overtrædelser og uregelmæssigheder opdages rettidigt eller endog forhindres. **Medlemsstaterne kan vælge at udvide denne rådgivning til at omfatte juridisk rådgivning. Når det er civilsamsfundsorganisationer, som er bundet af en pligt til at holde de modtagne oplysninger fortrolige, der giver en sådan rådgivning til indberettende personer, bør medlemsstaterne sikre, at disse organisationer ikke udsættes for repressalier, f.eks. i form af økonomiske tab som følge af begrænsning af deres adgang til finansiering eller sortlistning, der kan gøre det vanskeligt for organisationen at fungere korrekt.**

- (92) *De kompetente myndigheder bør yde indberettende personer den fornødne støtte til, at de effektivt kan få adgang til beskyttelse. De bør navnlig fremlægge beviser eller anden dokumentation, der er nødvendig for at bekræfte over for andre myndigheder eller domstole, at der er foretaget ekstern indberetning.* I henhold til visse nationale rammer og i visse tilfælde kan den indberettende person ■ drage fordel af en form for bekræftelse af, at vedkommende opfylder betingelserne i de gældende regler. Uanset disse muligheder bør de have effektiv adgang til domstolsprøvelse, hvorved det påhviler retten at træffe afgørelse på grundlag af alle omstændighederne i det enkelte tilfælde, om de opfylder betingelserne i de gældende regler.
- (93) ■ Personers juridiske eller kontraktmæssige forpligtelser, f.eks. loyalitetsbestemmelser i kontrakter eller fortroligheds-/ikkeoplysningsaftaler, kan ikke påberåbes med henblik på at forhindre ■ indberetning, nægte beskyttelse eller straffe *indberettende personer* for at have gjort det, *hvis det er nødvendigt at give de oplysninger, der falder ind under sådanne bestemmelsers og aftalers anvendelsesområde, for at afsløre overtrædelsen. Hvis disse betingelser er opfyldt, bør den indberettende person ikke ifalde nogen form for ansvar, hverken civilretligt, strafferetligt, administrativt eller beskæftigelsesrelateret. Beskyttelse mod ansvar for indberetning eller videregivelse af oplysninger i henhold til dette direktiv er berettiget for oplysninger, for hvilke den indberettende person havde rimelig grund til at antage, at indberetning eller videregivelse heraf var nødvendigt for at afsløre en overtrædelse i henhold til dette direktiv. Denne beskyttelse bør ikke omfatte overflødige oplysninger, som personen har afsløret uden at have en sådan rimelig grund.*

(94) *I tilfælde, hvor de indberettende personer lovligt har erhvervet eller fået adgang til de oplysninger, der er indberettet, eller de dokumenter, der indeholder disse oplysninger, bør de fritages for ansvar. Dette gælder både i tilfælde, hvor de afslører indholdet af dokumenter, som de har lovlig adgang til, og i tilfælde, hvor de tager kopier af sådanne dokumenter eller fjerner dem fra lokalerne i den organisation, hvor de er ansat, i strid med kontraktbestemmelser eller andre bestemmelser, som fastsætter, at de relevante dokumenter tilhører organisationen. De indberettende personer bør også fritages for ansvar i tilfælde, hvor erhvervelse af eller adgang til de relevante oplysninger eller dokumenter rejser et spørgsmål om civilretligt, administrativt eller arbejdsrelateret ansvar. Eksempler herpå er tilfælde, hvor de indberettende personer har erhvervet oplysningerne ved at skaffe sig adgang til en kollegas e-mails eller filer, som de normalt ikke anvender i forbindelse med deres arbejde, ved at tage billeder af organisationens lokaler eller ved at skaffe sig adgang til et sted, som de normalt ikke har adgang til. Hvis de indberettende personer har erhvervet eller fået adgang til de relevante oplysninger eller dokumenter ved at begå en strafbar handling såsom fysisk indtrængen eller hacking, bør deres strafferetlige ansvar fortsat være underlagt gældende national ret, jf. dog artikel 15, stk. 7. Tilsvarende bør ethvert andet eventuelt ansvar, som den indberettende person ifalder som følge af handlinger eller undladelser, der ikke vedrører indberetningen eller ikke er nødvendige for at afsløre en overtrædelse i henhold til dette direktiv, fortsat være underlagt gældende EU-ret eller national ret. I disse tilfælde bør det være op til de nationale domstole at vurdere den indberettende persons ansvar i lyset af alle relevante faktuelle oplysninger og under hensyntagen til sagens individuelle omstændigheder, herunder nødvendigheden og proportionaliteten af handlingen eller undladelsen i forbindelse med indberetningen eller offentliggørelse.*

- (95) Repressalierne vil sandsynligvis blive præsenteret som begrundet af andre grunde end selve indberetningen, og det kan være meget vanskeligt for den indberettende person at bevise sammenhængen mellem de to, mens de, der begår repressalierne kan have større beføjelser og ressourcer til at dokumentere de trufne foranstaltninger og begrundelsen. Når den indberettende person påviser umiddelbart, at vedkommende har udført en indberetning eller *offentliggørelse* af oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv og som følge deraf har lidt skade, bør bevisbyrden overgå til den person, der udførte den skadelige handling, og denne skal godtgøre, at de trufne foranstaltninger ikke havde nogen forbindelse til indberetningen eller *offentliggørelsen*.
- (96) Ud over et udtrykkeligt lovimplementeret forbud mod repressalier er det af afgørende betydning, at den indberettende person, der udsættes for repressalier, har adgang til retsmidler *og erstatning*. Det egnede retsmiddel vil i hvert enkelt tilfælde blive afgjort af den pågældende form for repressalier, *og den lille skade bør erstattes fuldt ud i henhold til national ret*. Den kan være i form af foranstaltninger til genansættelse (f.eks. i tilfælde af afskedigelse, degradering, forflyttelse eller tilbageholdelse af uddannelse eller forfremmelse) eller til *genaktivering* af en annulleret tilladelse, licens eller aftale; compensation for nuværende og fremtidige økonomiske tab (mistet sidste løn, men også for fremtidige tab af indtægter, omkostninger, der er forbundet med erhvervsskifte); compensation for andre økonomiske *tab* såsom procesomkostninger og udgifter til lægebehandling og for immaterielle skader (svie og smerte).

- (97) Typen af retsmiddel kan variere mellem retssystemerne, men de bør sikre *en reel* og effektiv *erstatning eller oprejsning på en måde, der har en afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til den påførte ulempe. I denne forbindelse er principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder relevante, særligt princip nr. 7, som lyder: "Forud for en opsigelse har arbejdstagere ret til at blive underrettet om årsagerne og til at få et rimeligt varsel. De har ret til adgang til effektiv og upartisk tvistbilæggelse og i tilfælde af ubegrundet opsigelse ret til at klage og til at få en passende compensation". De retsmidler, der er etableret på nationalt plan, bør ikke afskrække potentielle fremtidige whistleblowere. For eksempel kan muligheden for compensation som et alternativ til genansættelse i tilfælde af afskedigelse give anledning til en systematisk praksis navnlig i større organisationer, hvilket vil have en afskrækkende virkning på fremtidige whistleblowere.*
- (98) Af særlig betydning for den indberettende person er foreløbige retsmidler, mens man afventer løsningen af de retlige procedurer, der kan være langvarige. *Navnlig bør foranstaltninger til foreløbige retsmidler som fastsat i national ret også være tilgængelige for indberettende personer* for at stoppe fortsatte forsøg på eller trusler om repressalier såsom mobning ■ eller for at forebygge forskellige former for repressalier såsom afskedigelse, som kan være svære at ændre efter lange perioder, og som kan ødelægge en enkeltperson finansielt – et perspektiv, der i alvorlig grad kan afskrække potentielle whistleblowere.

(99) Foranstaltninger, der træffes mod den indberettende person uden for arbejdsrelateret sammenhæng via retssager, f.eks. i relation til injurier, krænkelse af ophavsret, forretningshemmeligheder, tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger, kan også udgøre en alvorlig hindring for whistleblowing. ***I sådanne*** sager bør de indberettende personer kunne påberåbe sig at have foretaget en indberetning eller offentliggørelse i overensstemmelse med dette direktiv som et forsvar, ***forudsat at de indberettede eller offentliggjorte oplysninger var nødvendige for at afsløre overtrædelsen***. I sådanne tilfælde bør den person, der indleder sagens behandling, bære byrden for at bevise, ***at*** den indberettende person ***ikke opfylder direktivets betingelser***.

(100) *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 fastsætter regler for at sikre tilstrækkelig og konsekvent adgang til civilretlig oprejsning i tilfælde af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed. Imidlertid fastsætter det også, at erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed betragtes som lovlig, i det omfang EU-retten tillader det. Personer, der videregiver forretningshemmeligheder erhvervet i en arbejdsrelateret sammenhæng, bør kun nyde den beskyttelse, som dette direktiv giver (herunder med hensyn til ikke at ifalde et civilretligt ansvar), forudsat at de opfylder betingelserne i dette direktiv, herunder at videregivelsen var nødvendig for at afsløre en overtrædelse, der er omfattet af direktivets materielle anvendelsesområde. Hvis disse betingelser er opfyldt, skal videregivelse af forretningshemmeligheder betragtes som "tilladt" i EU-retten, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/943. Endvidere bør begge direktiver anses for at være supplerende, og de foranstaltninger, procedurer og retsmidler til civilretlig oprejsning samt undtagelser, der er fastsat i direktiv (EU) 2016/943, bør fortsat finde anvendelse på al videregivelse af forretningshemmeligheder, der ikke er omfattet af dette direktiv. De kompetente myndigheder, der modtager indberetninger, herunder forretningshemmeligheder, bør sikre, at disse ikke anvendes eller videregives til andre formål, end hvad der er nødvendigt for korrekt opfølgning på indberetningerne.*

- (101) En betydelig omkostning for indberettende personer mod gengældelsesforanstaltninger mod dem i retssager kan være de relevante juridiske omkostninger. Selv om de kan inddrive disse gebyrer ved afslutningen af retsforfølgningen, vil de måske ikke være i stand til at dække dem direkte, især hvis de er arbejdsløse og sortlistede. Bistand ved strafferetlig retsforfølgning, navnlig ***hvis den indberettende person opfylder betingelserne*** i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919¹, og mere generelt hjælp til dem, der er i alvorlige finansielle vanskeligheder, vil være afgørende i visse tilfælde med henblik på en effektiv håndhævelse af deres ret til beskyttelse.
- (102) Den pågældende persons rettigheder bør beskyttes for at undgå skade på omdømme eller andre negative følger. Desuden skal retten til et forsvar og adgang til retsmidler for de berørte personer respekteres fuldt ud i alle faser af proceduren efter indberetningen i overensstemmelse med artiklerne 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne bør ***beskytte fortroligheden af den pågældende persons identitet og sikre retten*** til et forsvar **■**, herunder retten til aktindsigt, retten til at blive hørt og retten til effektive retsmidler mod en afgørelse vedrørende den pågældende person i henhold til de gældende procedurer i national ret i forbindelse med undersøgelser eller efterfølgende retssager.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordre (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).

- (103) Enhver person, der lider skade, det være sig direkte eller indirekte, som følge af en indberetning eller *offentliggørelse* af ukorrekte eller vildledende oplysninger, bør fortsat have beskyttelse og de retsmidler, som vedkommende har til rådighed i henhold til de almindelige retsregler. Hvis sådanne ukorrekte eller vildledende indberetninger eller *offentliggørelser* er foretaget bevidst og forsætligt, bør de berørte personer have ret til erstatning i henhold til national ret.
- (104) *Strafferetlige, civilretlige eller administrative* sanktioner er nødvendige for at sikre effektiviteten af reglerne om beskyttelse af whistleblowere. Sanktioner mod dem, der udfører repressalier eller andre skadelige handlinger mod den indberettende person, kan afskrække mod sådanne fremtidige handlinger. Sanktioner mod personer, der foretager en indberetning eller *offentliggørelse*, som er dokumenteret at være bevidst falsk, er *også* nødvendig for at afskrække mod ondsindet indberetning og for at bevare troværdigheden af systemet. Sådanne sanktioner, der er forholdsmæssigt tilpassede, bør sikre, at de ikke har en afskrækkende virkning på potentielle whistleblowere.

(105) Enhver afgørelse truffet af myndighederne, som har negativ indvirkning på de rettigheder, som dette direktiv giver, særligt afgørelser vedtaget i henhold til artikel 6, er underlagt domstolsprøvelse i overensstemmelse med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- (106) Dette direktiv fastsætter mindstekrav, og medlemsstaterne bør have beføjelser til at indføre eller opretholde mere gunstige bestemmelser for den indberettende person, forudsat at sådanne bestemmelser ikke griber ind i foranstaltninger til beskyttelse af de berørte personer. ***Gennemførelsen af dette direktiv må under ingen omstændigheder give anledning til nedsættelse af det beskyttelsesniveau, som indberettende personer allerede har i henhold til national ret på de områder, det finder anvendelse på.***
- (107) I henhold til artikel 26, stk. 2, i TEUF skal det indre marked indebære et område uden indre grænser med fri og sikker bevægelighed for varer og tjenesteydelser. Det indre marked bør give Unionens borgere en merværdi i form af bedre kvalitet og sikkerhed for varer og tjenester, der sikrer høje standarder for beskyttelse af folkesundheden og miljøet samt fri udveksling af personoplysninger. Derfor er artikel 114 i TEUF det passende retsgrundlag for at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for det indre markeds oprettelse og funktion. Foruden artikel 114 i TEUF bør dette direktiv have yderligere specifikke retsgrundlag for at dække de områder, der er baseret på artikel 16, ■ artikel 43, ***stk. 2***, artikel 50, artikel 53, stk. 1, ■ artikel 91 og 100, ■ artikel 168, ***stk. 4***, artikel 169, ***artikel 192, stk. 1*** og ***artikel 325, stk. 4***, i TEUF og artikel 31 i ***traktaten om oprettelse af*** Euratom for vedtagelse af EU-foranstaltninger ■ .

- (108) Det væsentlige anvendelsesområde for dette direktiv er baseret på identificering af områder, hvor indførelse af beskyttelse af whistleblowere viser sig berettiget og nødvendigt på grundlag af de foreliggende beviser. Sådanne væsentlige anvendelsesområder kan udvides til andre områder eller i EU-retsakter, hvis dette viser sig nødvendigt som et middel til at styrke håndhævelsen heraf i lyset af beviser, som kan komme frem i fremtiden, eller på grundlag af en evaluering af den måde, hvorpå dette direktiv har fungeret.
- (109) Når efterfølgende lovgivning, der er relevant for dette direktiv, vedtages, bør det fremgå af den pågældende retsakt, at dette direktiv anvendes. Om nødvendigt bør artikel 1 og bilaget ændres.

- (110) Målet for dette direktiv, nemlig at styrke håndhævelsen i forbindelse med visse politikområder og handlinger, hvor overtrædelser af EU-retten kan forårsage alvorlig skade på offentlighedens interesser, gennem en effektiv beskyttelse af whistleblowere, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler alene eller på ukoordineret vis, men kan bedre nås ved handling på EU-plan ved at fastsætte minimumsstandarder for harmonisering af bestemmelserne om beskyttelse af whistleblowere. Desuden kan kun en indsats på EU-plan sikre sammenhæng og tilpasse de eksisterende EU-regler til beskyttelse af whistleblowere. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (111) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og **de** principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, **særlig artikel 11**. I overensstemmelse hermed skal dette direktiv gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper **ved at sikre** fuld respekt for **bl.a.**, ytrings- og informationsfriheden, retten til beskyttelse af personoplysninger, frihed til at drive egen virksomhed, retten til et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, retten til **et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, retten til et højt miljøbeskyttelsesniveau, retten til god forvaltning, retten til** effektive retsmidler og retten til et forsvar.

(112) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 ■ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE, *BETINGELSER FOR BESKYTTELSE* OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at forbedre håndhævelsen af EU-retten og EU's politikker inden for specifikke områder ved at fastsætte fælles minimumsstandarder, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for personer, der indberetter overtrædelser.

Artikel 2

Materielt anvendelsesområde

1. **I** dette direktiv fastsættes der fælles minimumsstandarder for beskyttelse af personer, der indberetter følgende *overtrædelser af EU-retten*:
 - a) overtrædelser, der er omfattet af de EU-retsakter, der er anført i bilaget (del I og del II) *til dette direktiv*, for så vidt angår følgende områder:

- i) offentlige indkøb
- ii) finansielle tjenesteydelser, **produkter og markeder** og forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- iii) produktsikkerhed
- iv) transportsikkerhed
- v) miljøbeskyttelse
- vi) **strålingsbeskyttelse og** nuklear sikkerhed
- vii) fødevare- og fodersikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd
- viii) folkesundhed
- ix) forbrugerbeskyttelse
- x) beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger og sikkerheden i netværks- og informationssystemer.

- I**
- b) overtrædelser, der skader Unionens finansielle interesser som defineret i artikel 325 i TEUF og yderligere specificeret i *relevante EU-foranstaltninger*
 - c) overtrædelser relateret til det indre marked som omhandlet i artikel 26, stk. 2, i TEUF, *herunder overtrædelser af konkurrence- og statsstøttere reglerne, og* for så vidt angår handlinger, der er i strid med de selskabsskatteretlige regler eller arrangementer, hvis formål er at opnå en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med de relevante selskabsskatteretlige regler.

2. *Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at udvide beskyttelsen i henhold til national ret med hensyn til områder eller handlinger, der ikke er omfattet af stk. 1.*

Artikel 3

Forhold til andre EU-retsakter og nationale bestemmelser

1. Hvis særlige regler om indberetning af overtrædelser er fastsat i sektorspecifikke EU-retsakter, der er opført i bilagets del *II*, finder disse regler anvendelse. Bestemmelserne i dette direktiv gælder, **■** i det *omfang en sag ikke er ufravigeligt* reguleret i disse sektorspecifikke EU-retsakter.
2. *Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ansvar for at sikre den nationale sikkerhed og deres beføjelse til at beskytte deres væsentlige sikkerhedsinteresser. Navnlig finder det ikke anvendelse på indberetninger om overtrædelser af udbudsreglerne vedrørende forsvars- eller sikkerhedsmæssige aspekter, medmindre de er omfattet af Unionens relevante instrumenter.*
3. *Dette direktiv berører ikke anvendelsen af EU-retten eller national ret vedrørende:*
 - a) *beskyttelse af klassificerede informationer*
 - b) *beskyttelse af retten til fortrolighed mellem advokat og klient og læge og patient*

c) *tavshed om retslige rådslagninger og afstemninger og*

d) *straffeprocessuelle regler.*

4. *Dette direktiv berører ikke nationale regler om udøvelse af arbejdstagernes ret til at konsultere deres repræsentanter eller fagforeninger og om beskyttelse mod enhver uberettiget skadelig foranstaltning som følge af sådanne konsultationer samt om arbejdsmarkedets parter uafhængighed og deres ret til at indgå kollektive overenskomster. Dette berører ikke det beskyttelsesniveau, som direktivet giver.*

Artikel 4

Personelt anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på indberettende personer, der arbejder i den private eller offentlige sektor, og som har erhvervet oplysninger om overtrædelser i en arbejdsrelateret sammenhæng, herunder mindst følgende:

- a) personer, der har status som arbejdstager, jf. artikel 45, *stk. 1*, i TEUF, **herunder embedsmænd**
- b) personer, der har status som selvstændig erhvervsdrivende, jf. artikel 49 i TEUF
- c) aktionærer og personer, der tilhører **administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet** i en virksomhed, herunder ikkeledende medlemmer samt frivillige og **lønnede eller** ulønnede praktikanter
- d) enhver person, som arbejder under tilsyn og ledelse af kontrahenter, underleverandører og leverandører.

2. Dette direktiv finder også anvendelse på indberettende personer, såfremt de indberetter eller offentliggør oplysninger erhvervet i et arbejdsmæssigt forhold, som siden er ophørt.

3. Dette direktiv gælder endvidere for indberettende personer, hvis arbejdsmæssige forhold endnu ikke er påbegyndt i tilfælde, hvor oplysninger om en overtrædelse er blevet erhvervet i løbet af ansættelsesprocessen eller andre førkontraktlige forhandlinger.

4. *De foranstaltninger til beskyttelse af indberettende personer, der er omhandlet i kapitel IV, finder i givet fald også anvendelse på*

- a) *formidlere*
- b) *tredjeparter, der har forbindelse til den indberettende person, og som kan blive udsat for repressalier i en arbejdsrelateret sammenhæng som f.eks. den indberettende persons kolleger eller slægtninge, og*
- c) *juridiske enheder, som den indberettende person ejer, arbejder for, eller på anden måde er forbundet med i en arbejdsrelateret sammenhæng.*

Artikel 5

Betingelser for beskyttelse af indberettende personer

- 1. Personer, der indberetter oplysninger om overtrædelser inden for de områder, der er omfattet af dette direktiv, er berettigede til beskyttelse, forudsat at:*
 - a) de havde rimelig grund til at antage, at de indberettede oplysninger var korrekte på tidspunktet for indberetningen, og at oplysningerne henhørte under dette direktivs anvendelsesområde*
 - b) de foretog indberetning internt i overensstemmelse med dette direktivs artikel 7 og eksternt i overensstemmelse med artikel 10 eller direkte eksternt eller offentliggjorde oplysninger i overensstemmelse med artikel 15.*
- 2. Uden at det berører eksisterende forpligtelser til at indføre anonyme indberetninger i medfør af EU-retten, berører dette direktiv ikke medlemsstaternes beføjelse til at afgøre, om private eller offentlige enheder og kompetente myndigheder skal eller ikke skal modtage og følge op på anonyme indberetninger af overtrædelser.*

3. *Personer, der har indberettet eller offentliggjort oplysninger anonymt, men efterfølgende er blevet identificeret, er ikke desto mindre berettigede til beskyttelse, hvis de udsættes for repressalier, forudsat at de opfylder betingelserne i stk. 1.*
4. *En person, der indberetter til relevante institutioner, organer, kontorer eller agenturer i Unionen om overtrædelser, der er omfattet af dette direktiv, er berettiget til beskyttelse som fastsat i dette direktiv på de samme betingelser som en person, der har indberettet eksternt.*

Artikel 6 Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "overtrædelser": **handling** eller **undladelse**:
 - i) **der er ulovlige og vedrører** EU-retsakter og områder, som henhører under det anvendelsesområde, der er omhandlet i artikel 2 og i bilaget, **eller**
 - ii) **der** gør det muligt at omgå formålet **med** reglerne **i disse EU-retsakter og på disse områder**

- 2) "oplysninger om overtrædelser": *oplysninger eller* rimelig mistanke om *faktiske eller* potentielle *overtrædelser og om forsøg på at skjule* overtrædelser, som ■ har fundet sted eller *højest sandsynligt vil* finde sted i den organisation, hvor den indberettende person arbejder eller har arbejdet, eller en anden organisation, som vedkommende er eller var i kontakt med via sit arbejde
- 3) "*indberetning*": *tilvejebringelse af oplysninger om overtrædelser*
- 4) "intern indberetning": tilvejebringelse af oplysninger om overtrædelser inden for en offentlig eller privat juridisk enhed
- 5) "ekstern indberetning": tilvejebringelse af oplysninger om overtrædelser til de kompetente myndigheder
- 6) "offentliggørelse": offentliggørelse af oplysninger om overtrædelser ■
- 7) "indberettende person": en fysisk ■ person, der indberetter eller offentliggør oplysninger om overtrædelser, der er erhvervet i forbindelse med hans eller hendes arbejdsrelaterede aktiviteter

- 8) **"formidler": en fysisk person, der bistår den indberettende person med indberetningsprocessen i en arbejdsrelateret sammenhæng, og hvis bistand bør være fortrolig**
- 9) "arbejdsrelateret sammenhæng": nuværende eller tidligere arbejde i den private eller den offentlige sektor, uanset dette arbejdes art, hvor personer kan erhverve oplysninger om overtrædelser, og hvor disse personer kan udsættes for repressalier, hvis de indberetter dem
- 10) "berørt person": en fysisk eller juridisk person, der angives i indberetningen som ophavsmand til overtrædelsen, eller som har en tilknytning hertil
- 11) "repressalier": enhver **direkte** eller **indirekte** handling eller undladelse, **som finder sted i en arbejdsrelateret sammenhæng**, som følge af intern eller ekstern indberetning **eller offentliggørelse, og som** forårsager eller kan forårsage uberettigede ulemper for den indberettende person

- 12) "opfølgning": enhver foranstaltning truffet af modtageren af indberetningen eller **enhver kompetent myndighed** til at vurdere rigtigheden af de forhold, der nævnes i indberetningen og, hvor det er relevant, til at afhjælpe de indberettede overtrædelser, herunder *via* tiltag som f.eks. intern undersøgelse, efterforskning, retsforfølgning, foranstaltninger til inddrivelse af midler og sagsafslutning
- 13) **"feedback": meddelelse til den indberettende person af oplysninger om de påtænkte eller truffede foranstaltninger som opfølgning på indberetningen og om begrundelsen for en sådan opfølgning**
- 14) "kompetent myndighed": enhver national myndighed, der har ret til at modtage indberetninger i overensstemmelse med kapitel III og **give feedback til de indberettende personer, og/eller** som er blevet udpeget til at varetage de opgaver, der er omhandlet i dette direktiv, navnlig for så vidt angår opfølgningen på indberetninger.

KAPITEL II

INTERN INDBERETNING OG OPFØLGNING PÅ INDBERETNINGER

Artikel 7

Indberetning via interne kanaler

- 1. Som et generelt princip, og uden at det berører artikel 10 og 15, kan oplysninger om overtrædelser, der er omfattet af dette direktiv, indberettes via de interne kanaler og procedurer, der er omhandlet i dette kapitel.*
- 2. Medlemsstaterne tilskynder til, at der anvendes interne kanaler inden ekstern indberetning, hvis overtrædelserne kan håndteres effektivt internt, og hvis den indberettende person mener, at der ikke er risiko for repressalier.*
- 3. Der gives relevante oplysninger vedrørende en sådan brug af interne kanaler i forbindelse med de oplysninger, der gives af juridiske enheder i den offentlige og private sektor i henhold til artikel 9, stk. 1, litra g), og af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 12, stk. 4, litra a), og artikel 13.*

Artikel 8

Forpligtelse til at etablere interne kanaler ■

1. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske enheder i den private og i den offentlige sektor etablerer interne kanaler og fastlægger procedurer for indberetning af og opfølgning på indberetninger, *efter konsultation af og aftale med* arbejdsmarkedets parter, *såfremt det er fastsat i national ret.*
2. Sådanne kanaler og procedurer skal give mulighed for, at ansatte i enheden kan foretage indberetninger. De kan give mulighed for indberetninger fra andre personer, som er i kontakt med enheden i forbindelse med deres arbejdsrelaterede aktiviteter som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), c) og d) ■ .
3. De juridiske enheder i den private sektor, som er omhandlet i stk. 1, *er enheder* med 50 eller flere ansatte.
4. *Grænsen i henhold til stk. 3 finder ikke anvendelse på enheder, der er omfattet af de EU-retsakter, der er omhandlet i bilagetsdel I.B og del II.*

5. ***Indberetningskanaler kan drives internt af en person eller afdeling, der er udpeget dertil, eller leveres eksternt af en tredjepart. De garantier og krav, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, skal ligeledes overholdes af betroede tredjeparter, der driver indberetningskanalen for en privat enhed.***
6. ***Juridiske enheder i den private sektor med 50-249 ansatte kan dele ressourcer med hensyn til modtagelse og eventuelt også undersøgelser af indberetninger. Dette berører ikke deres forpligtelser til at bevare fortroligheden, til at give feedback og til at håndtere den indberettede overtrædelse.***
7. Efter en passende risikovurdering under hensyntagen til arten af enhedernes aktiviteter og den deraf følgende risiko ***for navnlig miljøet og folkesundheden*** kan medlemsstaterne kræve, at private juridiske enheder **■ med færre end 50 ansatte** etablerer interne indberetningskanaler og fastlægger procedurer.

8. Enhver afgørelse, som en medlemsstat træffer i henhold til stk. 7, ***om at kræve, at private juridiske enheder skal etablere interne indberetningskanaler***, skal meddeles til Kommissionen sammen med en begrundelse og angivelse af de kriterier, der er anvendt i forbindelse med risikovurderingen. Kommissionen meddeler sin beslutning til de øvrige medlemsstater.
9. De juridiske enheder i den offentlige sektor, som er omhandlet i stk. 1, er ***alle offentlige juridiske enheder, herunder enhver enhed, der ejes eller kontrolleres af en offentlig juridisk enhed.***

Medlemsstaterne kan undtage kommuner med færre end 10 000 indbyggere eller færre end 50 ansatte eller andre enheder med færre end 50 ansatte fra forpligtelsen omhandlet i stk. 1.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at interne indberetningskanaler deles mellem kommuner eller drives af fælles kommunale myndigheder i overensstemmelse med national ret, forudsat at de fælles interne kanaler er forskellige fra og uafhængige af de eksterne kanaler.

Artikel 9

Procedurer for intern indberetning og opfølgning på indberetninger

1. Procedurene for indberetning og opfølgning på indberetninger, der er omhandlet i artikel 8, skal omfatte følgende:
 - a) kanaler til modtagelse af indberetninger, som er udformet, oprettet og drevet på en **sikker** måde, der sikrer fortroligheden af den indberettende persons identitet eller **enhver tredjepart nævnt i indberetningen, og** forhindrer uautoriserede medarbejders adgang
 - b) **en bekræftelse af modtagelsen af indberetningen til den indberettende person senest syv dage efter modtagelsen**
 - c) udpegningen af en **upartisk** person eller afdeling, der er kompetent til at følge op på indberetninger, **som kan være den samme person eller afdeling, som den, der modtager indberetningerne, og som skal opretholde kommunikationen med og, hvis det er nødvendigt, anmode om yderligere oplysninger fra og give feedback til den indberettende person**

- d) omhyggelig opfølgning på indberetninger udført af den udpegede person eller afdeling
- e) **omhyggelig opfølgning med hensyn til anonyme indberetninger, såfremt det er fastsat i national ret**
- f) en rimelig frist ■ for at give feedback til den indberettende person om opfølgningen på indberetningen, **der ikke overstiger tre måneder fra bekræftelsen af modtagelsen eller, hvis der ikke blev sendt en bekræftelse, fra udløbet af en periode på syv dage, efter at indberetningen blev foretaget**
- g) klare og lettilgængelige oplysninger om ■ betingelser og **procedurer for at foretage indberetninger** eksternt til kompetente myndigheder i henhold til artikel 10, og, hvor det er relevant, **institutioner**, organer, kontorer eller agenturer i Unionen.

2. De kanaler, der er omhandlet i stk. 1, litra a), skal muliggøre **skriftlige og/eller mundtlige** indberetninger **via telefon eller andre talemeddelelsessystemer og via fysiske møder inden for en rimelig frist efter den indberettende persons anmodning.**

■

KAPITEL III

EKSTERN INDBERETNING OG OPFØLGNING PÅ INDBERETNINGER

Artikel 10

Indberetning via eksterne kanaler

Indberettende personer fremlægger oplysninger om overtrædelser, der er omfattet af dette direktiv, ved hjælp af de kanaler og procedurer, der er omhandlet i artikel 11 og 12, efter at have benyttet den interne kanal eller ved at foretage en direkte indberetning til de kompetente myndigheder, jf. dog artikel 15.

Artikel 11

Forpligtelse til at etablere eksterne indberetningskanaler og følge op på indberetninger

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der er kompetente til at modtage, **give feedback om eller følge op på** indberetninger, **og giver dem tilstrækkelige ressourcer.**
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder:
 - a) etablerer uafhængige og selvstændige eksterne indberetningskanaler **■** til modtagelse og behandling af oplysninger fra den indberettende person

- b) *straks (inden for syv dage) bekræfter modtagelsen af indberetningerne, medmindre den indberettende person udtrykkeligt har frabedt sig dette, eller den kompetente myndighed har grund til at formode, at en bekræftelse af modtagelsen af indberetningen ville bringe beskyttelsen af den indberettende persons identitet i fare*
- c) *omhyggeligt følger op på indberetningerne*
- d) giver feedback til den indberettende person om opfølgning på indberetningen inden for en rimelig frist, der ikke overstiger tre måneder, eller seks måneder i behørigt begrundede tilfælde. *De kompetente myndigheder meddeler den indberettende person det endelige resultat af undersøgelserne i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i national ret*
- e) *rettidigt* fremsender de oplysninger, der er indeholdt i indberetningen til de kompetente *institutioner*, organer, kontorer eller agenturer i Unionen, hvor det er relevant, til yderligere undersøgelse, hvor dette er muligt efter national ret eller EU-retten.

3. Medlemsstaterne *kan fastsætte*, at de kompetente myndigheder *efter en grundig gennemgang af sagen kan beslutte, at en indberettet overtrædelse er mindre alvorlig og ikke kræver yderligere opfølgningsforanstaltninger i henhold til dette direktiv. Dette berører ikke andre forpligtelser eller andre gældende procedurer til at afhjælpe den indberettede overtrædelse eller den beskyttelse, som dette direktiv giver med hensyn til indberetning via de interne eller eksterne kanaler. I dette tilfælde meddeler de kompetente myndigheder den indberettende person deres beslutning og begrundelserne herfor.*
4. *Medlemsstaterne kan fastsætte, at de kompetente myndigheder kan beslutte, at gentagne indberetninger, der ikke indeholder nye relevante oplysninger i forhold til en tidligere indberetning, som allerede er afsluttet, ikke kræver opfølgning, medmindre nye retlige eller faktiske omstændigheder berettiger til en anderledes opfølgning. I dette tilfælde informerer de den indberettende person om begrundelserne for beslutningen.*
5. *Medlemsstaterne kan fastsætte, at de kompetente myndigheder i tilfælde af en stor strøm af indberetninger kan give behandlingen af indberetninger om alvorlige overtrædelser eller overtrædelser af væsentlige bestemmelser, der er omfattet af dette direktiv, højest prioritet, uden at det berører den tidsplan, der er fastsat i denne artikels stk. 2, litra b).*

6. Medlemsstaterne sikrer, at enhver myndighed, der har modtaget en indberetning, men ikke har kompetence til at behandle den indberettede overtrædelse, ***inden for en rimelig frist på en sikker måde*** videresender den til den kompetente myndighed, og at den indberettende person ***straks underrettes om videresendelsen***.

Artikel 12

Udformning af eksterne indberetningskanaler

1. **█** Eksterne indberetningskanaler anses for at være uafhængige og selvstændige, hvis de opfylder alle nedennævnte kriterier:

█

- a) de er udformet, oprettet og anvendes således, at de sikrer oplysningernes fuldstændighed og ægthed, og at oplysningerne behandles fortroligt, samt forhindrer uautoriserede medarbejdere fra den kompetente myndighed i at få adgang hertil
- b) de gør det muligt at opbevare varige oplysninger i overensstemmelse med artikel **18** med henblik på eventuelle yderligere undersøgelser.

2. De *eksterne* indberetningskanaler skal muliggøre *skriftlige og mundtlige* indberetninger *via telefon eller andre talemeddelelsessystemer og via* fysiske møder *inden for en rimelig frist efter den indberettende persons anmodning.*
3. De kompetente myndigheder sikrer, at , *hvis* der modtages en indberetning *gennem* andre *kanaler* end *de* indberetningskanaler, der er omhandlet i stk. 1 og 2, *eller af andre medarbejdere end dem, der er ansvarlige for at håndtere indberetninger, må de medarbejdere, der modtog indberetningen, ikke offentliggøre oplysninger om den indberettende eller berørte persons identitet, men skal* straks *videresende indberetningen* uden ændringer til ■ de medarbejdere, der er *ansvarlige for at håndtere indberetningerne.*
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har medarbejdere , *der er ansvarlige for* at håndtere indberetninger, *og især for:*
 - a) at give interesserede parter oplysninger om procedurerne for indberetning
 - b) at modtage og følge op på indberetninger

- c) at opretholde kontakten med den indberettende person for at ***give feedback og anmode om yderligere oplysninger, hvis det er nødvendigt.***

5. ***Disse medarbejdere skal modtage specifik uddannelse i håndtering af indberetninger.***

■

Artikel 13

Oplysninger om modtagelse af indberetninger og opfølgning herpå

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder offentliggør mindst følgende oplysninger på deres websteder i et særskilt og let tilgængeligt afsnit:

- a) de betingelser, hvorunder den indberettende person er berettiget til beskyttelse efter dette direktiv
- b) ***kontaktoplysninger med henblik på anvendelse af de eksterne indberetningskanaler, jf. artikel 12, især elektroniske adresser og postadresser, og telefonnumre med angivelse af, om telefonsamtalerne optages*** ■

- c) procedurerne for indberetning af overtrædelser, **herunder måden, hvorpå den kompetente myndighed kan anmode den indberettende person om at præcisere oplysningerne i indberetningen eller om at give yderligere oplysninger, fristen for at give feedback til den indberettende person og typen og indholdet af denne feedback**
- d) den fortrolighedsordning, der anvendes til at indberette oplysninger, navnlig i forbindelse med behandling af personoplysninger i overensstemmelse med artikel 17 i **dette direktiv, artikel 5 og 13** i forordning (EU) 2016/679, artikel 13 i direktiv (EU) 2016/680 og artikel 11 i forordning **(EU) 2018/1725**, i det omfang det er relevant
- e) arten af opfølgning på indberetningerne
- f) midler og procedurer mod repressalier og mulighederne for, at personer, der overvejer at foretage en indberetning, kan få fortrolig rådgivning
- g) en erklæring, der tydeligt beskriver **betingelserne for, at personer, der foretager en indberetning** til den kompetente myndighed, **ikke ifalder ansvar for brud på tavshedspligten, jf. artikel 21, stk. 4**

- h) kontaktoplysninger for den enkelte uafhængige administrative myndighed, jf. artikel 20, stk. 2, hvor det er relevant.*

Artikel 14

De kompetente myndigheders gennemgang af procedurerne

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder gennemgår deres procedurer for modtagelse af indberetninger og opfølgningen herpå med jævne mellemrum og mindst én gang hvert *tredje* år. Når de kompetente myndigheder gennemgår sådanne procedurer, skal de tage udgangspunkt i deres erfaring og andre kompetente myndigheders erfaring og tilpasse deres procedurer i overensstemmelse hermed.

KAPITEL IV

OFFENTLIGGØRELSER

Artikel 15

Offentliggørelser

1. *En person, der offentliggør oplysninger om overtrædelser, der er omfattet af dette direktiv, er berettiget til beskyttelse i henhold til dette direktiv, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:*
 - a) *den pågældende har først foretaget en indberetning internt og eksternt eller direkte eksternt i overensstemmelse med kapitel II og III, men der er ikke truffet passende foranstaltninger som reaktion på indberetningen inden for den frist, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra f), og artikel 11, stk. 2, litra d), eller*
 - b) *den pågældende havde rimelig grund til at antage, at:*

- i) overtrædelsen kunne udgøre en overhængende eller åbenbar fare for offentlighedens interesser, f.eks. hvis der er tale om en nødsituation eller en risiko for uoprettelig skade, eller*
- ii) der i tilfælde af ekstern indberetning er risiko for repressalier, eller at der er ringe udsigt til, at overtrædelsen kan håndteres effektivt på grund af sagens særlige omstændigheder, f.eks. at bevismateriale kan skjules eller destrueres, eller at der er en hemmelig forståelse mellem en myndighed og den person, der har begået eller er involveret i overtrædelsen.*

2. Denne artikel finder ikke anvendelse på sager, hvor en person direkte videregiver oplysninger til pressen i overensstemmelse med specifikke nationale bestemmelser, der fastlægger et system til beskyttelse af ytrings- og informationsfriheden.

KAPITEL V

REGLER FOR INTERN OG EKSTERN INDBERETNING

Artikel 16

Tavshedspligt

- 1. Medlemsstaterne sikrer, at den indberettende persons identitet ikke videregives uden personens udtrykkelige samtykke til andre end autoriserede medarbejdere, der er kompetente til at modtage og/eller følge op på indberetninger. Dette gælder også andre oplysninger, som den indberettende persons identitet direkte eller indirekte kan udledes af.**

- 2. Uanset stk. 1 må den indberettende persons identitet og andre oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, kun videregives, hvis dette er et nødvendigt og rimeligt krav i henhold til EU-retten eller national ret i forbindelse med undersøgelser foretaget af nationale myndigheder eller retssager, herunder med henblik på at sikre den berørte persons ret til et forsvar.**

3. *Sådanne videregivelser skal være underlagt passende beskyttelsesmekanismer i henhold til gældende regler. Især skal den indberettende person informeres før dennes identitet videregives, medmindre disse oplysninger bringer efterforskninger eller retssager i fare. Når den kompetente myndighed informerer den indberettende person, sender den vedkommende en skriftlig begrundelse, der forklarer årsagerne til videregivelsen af de pågældende fortrolige oplysninger.*
4. *Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der modtager indberetninger, herunder forretningshemmeligheder, ikke anvender eller offentliggør dem til andre formål, end hvad der er nødvendigt for korrekt opfølgning på indberetningerne.*

Artikel 17

Behandling af personoplysninger

Behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv, herunder udveksling eller videregivelse af personoplysninger foretaget af de kompetente myndigheder, skal ske i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680. Al udveksling eller videregivelse af oplysninger *foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer skal ske i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725.*

Personoplysninger, som åbenbart ikke er relevante for behandlingen af en konkret sag, må ikke indsamles og slettes straks, hvis de er indsamlet tilfældigt.

Artikel 18

Registrering af indberetninger █

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder *og de private og offentlige juridiske enheder* registrerer alle de indberetninger, der er modtaget, *i overensstemmelse med tavshedspligten i dette direktivs artikel 16. Indberetningerne opbevares kun så længe, det er nødvendigt og rimeligt i betragtning af det krav, der pålægges kompetente myndigheder og private og offentlige juridiske enheder i henhold til dette direktiv.*
█
2. Hvis der gøres brug af en telefonlinje med optagelse *eller et andet talemeddelelsessystem* til indberetning, har de kompetente *myndigheder og de private og offentlige juridiske enheder* efter den indberettende persons samtykke ret til at dokumentere den mundtlige indberetning på en af følgende måder:

- a) en optagelse af samtalen i en varig og tilgængelig form
- b) en fuldstændig og nøjagtig afskrift af samtalen foretaget af den kompetente myndigheds ■ medarbejdere *med ansvar for håndtering af indberetninger*.

De kompetente *myndigheder og de offentlige og private juridiske enheder* giver den indberettende person mulighed for at kontrollere, rette og acceptere afskriften af samtalen ved at underskrive den.

3. Hvis der ikke gøres brug af en telefonlinje med optagelse *eller et andet talemeddelelsessystem* til indberetning, har de kompetente *myndigheder og de private og offentlige juridiske enheder* ret til at dokumentere den mundtlige indberetning i form af en nøjagtig gengivelse af samtalen udarbejdet af ■ medarbejderne *med ansvar for håndtering af indberetningen*. De kompetente *myndigheder og de offentlige og private juridiske enheder* giver den indberettende person mulighed for at kontrollere, rette og acceptere ■ gengivelsen af samtalen ved at underskrive den.

4. Hvis en person anmoder om et møde med de ■ medarbejdere i de kompetente **myndigheder eller de private og offentlige juridiske enheder** med henblik på indberetning i overensstemmelse med **artikel 9, stk. 2, og artikel 12, stk. 2 ■**, sikrer de kompetente myndigheder **og de private og offentlige juridiske enheder** efter den indberettende persons samtykke, at et fuldstændigt og nøjagtigt referat af mødet opbevares i varig og tilgængelig form.

De kompetente myndigheder og private og offentlige juridiske enheder har ret til at dokumentere referater af mødet på en af følgende måder:

- a) en optagelse af samtalen i en varig og tilgængelig form
- b) et nøjagtigt referat af mødet udarbejdet af ■ medarbejderne **med ansvar for håndtering af indberetningen.**

De kompetente **myndigheder og de offentlige og private juridiske enheder** giver den indberettende person mulighed for at kontrollere, rette og acceptere referatet af mødet ved at underskrive det.

KAPITEL VI

BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 19

Forbud mod repressalier

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde enhver form for repressalier, *herunder trusler og forsøg på repressalier*, hvad enten det er direkte eller indirekte, herunder især i form af:

- a) suspension, midlertidig fritstilling, afskedigelse eller tilsvarende foranstaltninger
- b) degradering eller unldadt forfremmelse
- c) overførsel af opgaver, forflytning, lønedsættelse, arbejdstidsændringer
- d) begrænsning af uddannelsesaktiviteter

- e) negativ bedømmelse af vedkommendes præstationer eller negativ ansættelsesreference
- f) pålæggelse af en disciplinær foranstaltning, en irettesættelse eller en anden sanktion, herunder økonomiske sanktioner
- g) tvang, intimidering, chikane eller udstødelse ■
- h) forskelsbehandling, ulemper eller uretfærdig behandling
- i) manglende konvertering af en midlertidig ansættelseskontrakt til en tidsubegrænset kontrakt, *hvis arbejdstageren havde en berettiget forventning om at få tilbudt varig ansættelse*
- j) manglende forlængelse eller afbrydelse af en midlertidig ansættelseskontrakt
- k) skader, herunder på personens omdømme, *navnlig i sociale medier*, eller et økonomisk tab, herunder tab af omsætning og tab af indkomst
- l) sortlistning på grundlag af en sektor- eller branchebaseret uformel eller formel aftale, hvilket indebærer, at personen ikke i fremtiden kan finde beskæftigelse indenfor den pågældende sektor eller branche

- m) førtidig afbrydelse eller ophævelse af en kontrakt, der er indgået med henblik på levering af varer eller tjenesteydelser
- n) tilbagekaldelse af en licens eller tilladelse
- o) henvisning til psykiater eller læge.**

Artikel 20

Støtteforanstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de personer, der er omhandlet i artikel 4, hvis det er relevant, har adgang til støtteforanstaltninger, navnlig følgende:

- i) adgang til** omfattende og uafhængig information og rådgivning, **som** skal være let tilgængelig for offentligheden **og** gratis, angående procedurer og retsmidler til beskyttelse mod repressalier **og den berørte persons rettigheder**

ii) ■ adgang til effektiv bistand fra de kompetente myndigheder over for enhver relevant myndighed, som deltager i beskyttelsen af dem mod repressalier, herunder, såfremt det er fastsat i national ret, ret til bekræftelse af, at de er berettigede til beskyttelse efter reglerne i direktivet

iii) ***adgang til retshjælp i straffesager og i grænseoverskridende civile retssager i overensstemmelse med Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 og direktiv 2008/52/EF og adgang til retshjælp i yderligere procedurer og juridisk rådgivning eller anden juridisk bistand i overensstemmelse med national ret.***

2. Medlemsstaterne kan tilvejebringe finansiel bistand og støtte, herunder psykologisk støtte, til indberettende personer i forbindelse med retssager.

3. De støtteforanstaltninger, der er omhandlet i denne artikel, kan efter omstændighederne stilles til rådighed af et informationscenter eller en enkelt tydeligt identificeret uafhængig administrativ myndighed.

Artikel 21

Foranstaltninger til beskyttelse ■ mod repressalier

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af indberettende personer, der opfylder betingelserne i artikel 5, mod repressalier. Disse foranstaltninger skal især omfatte dem, der er nævnt i stk. 2 til 8.

■

2. *Uden at det berører artikel 3, stk. 2 og 3, anses personer, der foretager en indberetning eller en offentliggørelse i overensstemmelse med dette direktiv, ikke for at have tilsidesat en eventuel tavshedspligt og ifalder ikke nogen form for ansvar for denne indberetning eller offentliggørelse, forudsat at de havde en rimelig grund til at antage, at indberetningen eller offentliggørelsen af disse oplysninger var nødvendig for at afsløre en overtrædelse i henhold til dette direktiv.*

3. ***Indberettende personer ifalder ikke ansvar for erhvervelse af eller adgang til relevante oplysninger, forudsat at en sådan erhvervelse eller adgang ikke udgør en strafbar handling i sig selv. I sidstnævnte tilfælde er det strafferetlige ansvar fortsat underlagt gældende national ret.***
4. ***Ethvert andet eventuelt ansvar, som den indberettende person ifalder som følge af handlinger eller undladelser, der ikke vedrører indberetningen eller ikke er nødvendige for at afsløre en overtrædelse i henhold til dette direktiv, er fortsat underlagt gældende EU-ret eller national ret.***
5. I **■** sager, ***der er anlagt ved en ret eller en anden myndighed***, vedrørende ulemper, som den indberettende person har været udsat for, og forudsat at vedkommende ***beviser at have foretaget en indberetning eller offentliggørelse og har været udsat for en ulempe, antages det***, at ulempen ***er*** repressalier for **■** indberetningen eller offentliggørelsen. ***I sådanne sager*** skal den person, der har forestået den ***skadelige*** foranstaltning, bevise, at ***disse repressalier*** var **■** baseret på behørigt begrundede årsager.

6. Indberettende personer **og formidlere** skal, hvis det er relevant, have adgang til afhjælpende foranstaltninger mod repressalier, herunder foreløbige retsmidler, indtil retssagen i overensstemmelse med de nationale regler er afsluttet.
7. **I retssager, herunder for injurier, krænkelse af ophavsrettigheder, tilsidesættelse af tavshedspligt, overtrædelse af databeskyttelsesregler, offentliggørelse af forretningshemmeligheder** eller krav om erstatning støttet på privat, offentlig eller kollektiv arbejdsret, **ifalder** de indberettende personer **ikke nogen form for ansvar** for at have foretaget en indberetning eller **offentliggørelse** i overensstemmelse med dette direktiv **og har ret til at lægge denne indberetning eller offentliggørelse** til grund for at søge afvisning af søgsmålet, **forudsat at de havde rimelig grund til at antage, at indberetningen eller offentliggørelsen var nødvendig for at afsløre en overtrædelse i henhold til dette direktiv. Hvis en person foretager en indberetning eller offentliggør oplysninger om overtrædelser, der er omfattet af dette direktiv, herunder forretningshemmeligheder, og opfylder direktivets betingelser, anses en sådan indberetning eller offentliggørelse for at være lovlig i henhold til betingelserne i artikel 3, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/943.**

8. ***Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de indberettende personer, der opfylder betingelserne i artikel 5, har adgang til retsmidler og fuld kompensation for de skader, de har lidt, i overensstemmelse med national ret.***

Artikel 22

Foranstaltninger til beskyttelse af de berørte personer

1. ***I overensstemmelse med Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder*** sikrer medlemsstaterne, at de berørte personer fuldt ud nyder godt af retten til adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang samt af uskyldsformodningen og retten til et forsvar, herunder retten til at blive hørt og retten til aktindsigt **■**.
2. ***De kompetente myndigheder sikrer, at de berørte personers identitet er ■ beskyttet, så længe undersøgelsen pågår, i overensstemmelse med national ret.***
3. De procedurer, der er fastsat i artikel **12, 17 og 18**, gælder også for beskyttelse af de berørte personers identitet.

Artikel 23

Sanktioner

1. Medlemsstaterne indfører effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner over for fysiske eller juridiske personer, der:
 - a) hindrer eller forsøger at hindre indberetning
 - b) udfører repressalier mod **■** personer *omhandlet i artikel 4*
 - c) anlægger retssager for at skade **■** personer *omhandlet i artikel 4*
 - d) tilsidesætter deres forpligtelse til at behandle identiteten af indberettende personer fortroligt *som omhandlet i artikel 16*.

2. Medlemsstaterne indfører effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, der kan anvendes over for personer, *hvis det viser sig, at de bevidst har foretaget falske* indberetninger eller *falske* offentliggørelser. *Medlemsstaterne indfører også* foranstaltninger til kompensation for *skader grundet sådanne* indberetninger eller offentliggørelser *i overensstemmelse med national ret*.

Artikel 24

Ingen fritagelse med hensyn til rettigheder og retsmidler

Medlemsstaterne sikrer, at der ikke kan fritages for eller foretages begrænsninger af de rettigheder og retsmidler, der er fastlagt i henhold til dette direktiv, i kraft af aftaler, politik, ansættelsesformer eller ansættelsesbetingelser, herunder voldgiftsaftaler til forebyggelse af tvister.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25

Gunstigere behandling *og bestemmelse om ikkeforringelse*

1. Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde bestemmelser, der er mere gunstige for så vidt angår de indberettende personers rettigheder end dem, der er fastsat i dette direktiv, uden at dette berører artikel 22 og artikel 23, stk. 2.
2. ***Gennemførelsen af dette direktiv berettiger under ingen omstændigheder til at forringe det eksisterende beskyttelsesniveau i medlemsstaterne på de områder, der er omfattet af dette direktiv.***

Artikel 26

Gennemførelse *og overgangsperiode*

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... *[to år efter vedtagelsen]*.
2. *Uanset stk. 1 sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme forpligtelsen til at oprette en intern kanal, jf. artikel 8, stk. 3, for så vidt angår juridiske enheder med mere end 50 og færre end 250 ansatte senest ... [2 år efter gennemførelsen].*
3. Lovene og bestemmelserne *omhandlet i stk. 1 og 2* skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen. *De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.*

Artikel 27

Indberetning, evaluering og revision

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle relevante oplysninger vedrørende gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv. På grundlag af de tilvejebragte oplysninger forelægger Kommissionen senest den ... **[to år efter gennemførelsen]** Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv.
2. Med forbehold af de indberetningsforpligtelser, der er fastlagt i andre EU-retsakter, indberetter medlemsstaterne årligt **og helst i samlet form** følgende statistikker vedrørende de i kapitel III omhandlede indberetninger til Kommissionen, såfremt oplysningerne er tilgængelige på centralt plan i den berørte medlemsstat:
 - a) antallet af indberetninger, der er blevet modtaget af de kompetente myndigheder
 - b) antallet af undersøgelser og straffesager, der er indledt som følge af sådanne indberetninger og deres resultat

c) ***hvis de konstateres***, det estimerede økonomiske tab ■ og de beløb, som inddrives i forbindelse med efterforskning og straffesager vedrørende de indberettede overtrædelser.

3. Kommissionen forelægger senest den ... ***[fire år efter gennemførelsen]*** under hensyntagen til den rapport, der forelægges i henhold til stk. 1, og til de statistikker, der er indberettet af medlemsstaterne i henhold til stk. 2, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af indvirkningen på national ret, hvorved dette direktiv gennemføres. Det evalueres i rapporten, hvorledes dette direktiv har fungeret, og det vurderes, om der er behov for yderligere foranstaltninger, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, ændringer for at udvide dette direktivs anvendelsesområde til andre ***EU-retsakter eller -områder, navnlig forbedring af arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sundhed og sikkerhed og arbejdsvilkårene.***

Det evalueres endvidere i rapporten, hvordan medlemsstaterne har gjort brug af eksisterende samarbejds mekanismer som led i deres forpligtelser til at følge op på indberetninger om overtrædelser, der er omfattet af dette direktiv, og mere generelt hvordan de samarbejder i overtrædelsessager med en grænseoverskridende dimension.

4. ***Kommissionen offentliggør og letter adgangen til rapporterne omhandlet i stk. 1 og 3.***

Artikel 28

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 29

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i [...], den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG

Del I

A. Artikel 2, litra a), nr. i) - offentlige indkøb:

1. *Procedureregler for offentlige indkøb og tildeling af koncessioner, for tildeling af kontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet, for tildeling af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og enhver anden kontrakt eller serviceydelse som reguleret ved:*
 - i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).
 - ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).
 - iii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).
 - iv) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76).
2. Klageprocedurer, der er reguleret ved:
 - i) Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 76 af 23.3.1992, s. 14).
 - ii) Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 33).

B. Artikel 2, litra a), nr. ii) – finansielle tjenesteydelser, produkter og markeder og forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme:

Regler om regulerings- og tilsynsmæssige rammer og beskyttelse af forbrugere og investorer i forbindelse med *Unionens* finansielle tjenesteydelser og kapitalmarkeder, bank-, kredit-, *investerings-*, forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, erhvervstilknyttede eller personlige pensions*produkter*, tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirer, investeringsfonde, betalingstjenester **■** *og de aktiviteter*, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiverne 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338) som reguleret ved:

- i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).
- ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
- iii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (EUT L 86 af 24.3.2012, s. 1).

- iv) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 1).
- v) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 18).
- vi) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af Rådets direktiver 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).
- vii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 77).
- viii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).
- ix) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiverne 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).
- x) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12).
- xi) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17).
- xii) *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).***

- xiii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).*
- xiv) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).*
- xv) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).*
- xvi) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).*
- xvii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).*
- xviii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).*

- xix) Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).*
- xx) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).*

C. Artikel 2, litra a), nr. iii) – produksikkerhed og -overholdelse:

1. **■ Sikkerheds- og overholdelseskrav** for produkter, der markedsføres i Unionen som defineret og reguleret ved:
 - i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produksikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).
 - ii) EU-harmoniseringslovgivning vedrørende industriprodukter, **herunder mærkningskrav**, bortset fra fødevarer, foder, lægemidler til mennesker og dyr, levende planter og dyr, produkter af menneskelig oprindelse og produkter af planter og dyr, som er direkte forbundet med fremtidig reproduktion af dem som anført i **bilagene til forordning XX om markedsovervågning og produktoverholdelse¹**.
 - iii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) (EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1).
2. Markedsføring og anvendelse af sensitive og farlige produkter som reguleret ved:

¹ 2017/0353 (COD). Dette er i øjeblikket et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/... af ... om markedsovervågning og produktoverholdelse og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011, der i bilaget opfører al den harmoniserede lovgivning, der indeholder krav til design og mærkning af produkter.

- i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 1).
- ii) Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben (EFT L 256 af 13.9.1991, s. 51).

- iii) Forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer (EUT L 39 af 9.2.2013, s. 1).

D. Artikel 2, litra a), nr. iv) - transportsikkerhed:

1. Sikkerhedskrav i jernbanesektoren som reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/798 af 11. maj 2016 om jernbanesikkerhed (EUT L 138 af 26.5.2016, s. 102).
2. Sikkerhedskrav i den civile luftfartssektor som reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 af 20. oktober 2010 om undersøgelse og forebyggelse af havarier og hændelser inden for civil luftfart og om ophævelse af direktiv 94/56/EF (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 35).
3. Sikkerhedskrav i vejsektoren som reguleret ved:
 - i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/96/EF af 19. november 2008 om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed (EUT L 319 af 29.11.2008, s. 59).
 - ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/54/EF af 29. april 2004 om minimumssikkerhedskrav for tunneler i det transeuropæiske vejnet (EUT L 167 af 30.4.2004, s. 39).
 - iii) ***Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 51).***

4. Sikkerhedskrav i den maritime sektor som reguleret ved:
- i) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (omarbejdning) (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 11).
 - ii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under passagertransport ad søvejen (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 24).
 - iii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/90/EU af 23. juli 2014 om skibsstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 96/98/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 146).
 - iv) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/18/EF af 23. april 2009 om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af Rådets direktiv 1999/35/EF og direktiv 2002/59/EF (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 114).
 - v) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv (EUT L 323 af 3.12.2008, s. 33).
 - vi) Direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater (EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35).
 - vii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/96/EF af 4. december 2001 om harmoniserede krav til og procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe (EFT L 13 af 16.1.2002, s. 9).

5. ***Sikkerhedskrav som reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13)***

E. **Artikel 2, litra a), nr. v) - beskyttelse af miljøet:**

1. Alle strafbare handlinger mod beskyttelsen af miljøet som reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28) eller ulovlig adfærd, som overtræder lovgivningen, er fastsat i bilagene til direktiv 2008/99/EF.

2. ***Bestemmelser om miljø og klima som reguleret ved:***

i) ***Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).***

ii) ***Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).***

iii) ***Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).***

iv) ***Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).***

3. ***Bestemmelser vedrørende bæredygtig udvikling og affaldshåndtering som reguleret ved:***

- i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).*
- ii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 af 20. november 2013 om ophugning af skibe og ændring af forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF (EUT L 330 af 10.12.2013, s. 1).*
- iii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 649/2012 af 4. juli 2012 om eksport og import af farlige kemikalier (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 60).*

4. Bestemmelser vedrørende hav-, luft- og støjforurening som reguleret ved:

- i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler (EFT L 12 af 18.1.2000, s. 16).*
- ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22).*
- iii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj (EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12).*
- iv) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 782/2003 af 14. april 2003 om forbud mod organiske tinf forbindelser på skibe (EUT L 115 af 9.5.2003, s. 1).*
- v) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).*

- vi) *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 11).*
- vii) *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).*
- viii) *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF af 23. april 2009 om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport (EUT L 120 af 15.5.2009, s. 5).*
- ix) *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1).*
- x) *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 af 16. september 2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EUT L 286 af 31.10.2009, s. 1).*
- xi) *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/126/EF af 21. oktober 2009 om fase II-genvinding af benzindampe ved benzinpåfyldning af motorkøretøjer på servicestationer (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 36).*
- xii) *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjers emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 145 af 31.5.2011, s. 1).*
- xiii) *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer (EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1).*
- xiv) *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om*

overvågning, rapportering og verifikation af kuldioxidemissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55).

- xv) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2193 af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (EUT L 313 af 28.11.2015, s. 1).

5. Bestemmelser vedrørende beskyttelse og forvaltning af vand og jord som reguleret ved:

- i) *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27).*
- ii) *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).*
- iii) *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).*

6. Bestemmelser vedrørende beskyttelse af natur og biodiversitet som reguleret ved:

- i) *Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).*
- ii) *Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 af 26. april 2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 (EUT L 150 af 30.4.2004, s. 12).*
- iii) *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 af 16. september 2009 om handel med sælprodukter (EUT L 286 af 31.10.2009, s. 36).*
- iv) *Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 af 15. juli 2008 om beskyttelse af*

sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeredskabers skadelige virkninger (EUT L 201 af 30.7.2008, s. 8).

v) *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).*

vi) *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23).*

vii) *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 35).*

7. *Bestemmelser om kemikalier som reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).*

8. *Bestemmelser om økologiske produkter som reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1).*

F. Artikel 2, litra a), nr. vi) - strålingsbeskyttelse og nuklear sikkerhed

Regler om nuklear sikkerhed som reguleret ved:

- i) Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18).
- ii) Rådets direktiv 2013/51/Euratom af 22. oktober 2013 om krav om beskyttelse af befolkningens sundhed med hensyn til radioaktive stoffer i drikkevand (EUT L 296 af 7.11.2013, s. 12).
- iii) Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling, og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom (EUT L 13 af 17.1.2014, s. 1).
- iv) Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald (EUT L 199 af 2.8.2011, s. 48).
- v) Rådets direktiv 2006/117/Euratom af 20. november 2006 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel (EUT L 337 af 5.12.2006, s. 21).
- vi) ***Rådets forordning (Euratom) 2016/52 af 15. januar 2016 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i fødevarer og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare og om ophævelse af Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87 og Kommissionens forordning (Euratom) nr. 944/89 og (Euratom) nr. 770/90 (EUT L 13 af 20.1.2016, s. 2).***
- vii) ***Rådets forordning (Euratom) nr. 1493/93 af 8. juni 1993 om overførsel af radioaktive stoffer mellem medlemsstaterne (EFT L 148 af 19.6.1993, s 1).***

G. Artikel 2, litra a), nr. vii) – fødevare- og fodersikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd:

- 1. EU's fødevare- og foderstoflovgivning omfattet af de almindelige principper og krav som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse

af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

2. Dyresundhed som reguleret ved:

i) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed ("dyresundhedsloven") (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1).

ii) ***Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).***

3. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

4. ***Bestemmelser og standarder for dyrs beskyttelse og trivsel*** som reguleret ved:

i) Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23).

ii) Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 (EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1).

iii) Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1).

iv) *Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver (EFT L 94 af 9.4.1999, s. 24).*

H. Artikel 2, litra a), nr. viii) - folkesundhed:

1. Foranstaltninger til fastsættelse af høje standarder for kvaliteten og sikkerheden af organer og stoffer af menneskelig oprindelse, som er reguleret ved:

i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83/EF (EUT L 33 af 8.2.2003, s. 30).

ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF af 31. marts 2004 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humant væv og celler (EUT L 102 af 7.4.2004, s. 48).

iii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/53/EU af 7. juli 2010 om kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer til transplantation (EUT L 207 af 6.8.2010, s. 14).

2. Foranstaltninger til fastsættelse af høje standarder for kvaliteten og sikkerheden af lægemidler og medicinsk udstyr, som er reguleret ved:

- i) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 141/2000 af 16. december 1999 om lægemidler til sjældne sygdomme (EFT L 18 af 22.1.2000, s. 1).
- ii) Direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af et fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).
- iii) Europa-Parlamentets og Rådets **forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018** om veterinærlægemidler **og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF** (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 43).
- iv) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).
- v) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1901/2006 af 12. december 2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 1).
- vi) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 af 13. november 2007 om lægemidler til avanceret terapi og om ændring af direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 121).
- vii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 536/2014 af 16. april 2014 om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/20/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 1).

■

- 3. Patienternes rettigheder som reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45).

4. Fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 1).

I. Artikel 2, litra a), nr. ix) - forbrugerbeskyttelse:

Forbrugerrettigheder og -beskyttelse som reguleret ved:

- i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (EFT L 80 af 18.3.1998, s. 27).
- ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).
- iii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF og direktiverne 97/7/EF og 98/27/EF (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16).
- iv) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktiv om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).
- v) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbruger kreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

vi) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

vii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner, EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214.).

J. Artikel 2, litra a), nr. x) – beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger og sikkerheden i net- og informationssystemer:

i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

ii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

iii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1).

Del II

Direktivets artikel 3, stk. 1, henviser til følgende EU-lovgivning:

A. Artikel 2, litra a), nr. ii) – finansielle tjenesteydelser, produkter og markeder og forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme:

1. Finansielle tjenesteydelser:

- i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love, forordninger og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).
- ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'er) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).
- iii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).
- iv) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).
- v) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).
- vi) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).
- vii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

- viii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1).
- ix) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1).
- x) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning) (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).
- xi) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 12).

2. Forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme:

- i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).
- ii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1).

B. Artikel 2, litra a), nr. iv) - transportsikkerhed:

- i) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 af 3. april 2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2007 (EUT L 122 af 24.4.2014, s. 18).
- ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/54/EU af 20. november 2013 om visse af flagstatens ansvar for overholdelse og håndhævelse af konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006 (EUT L 329 af 10.12.2013, s. 1).
- iii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57).

C. Artikel 2, litra a), nr. v) - beskyttelse af miljøet:

- i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66).
-

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Kommissionens erklæring om direktivet om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-lovgivningen

Når direktivet i henhold dets artikel 27 skal revideres, vil Kommissionen efter eventuel høring af arbejdsmarkedets parter i henhold til artikel 154 i TEUF, tage stilling til, om den vil foreslå en udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte visse retsakter, som er baseret på artikel 153 og 157 i TEUF.